

פרוטוקול ישיבת מליאה מספר 17
התקיימה ביום חמישי, 3.6.25, 19:00

נוכחים: חברי המועצה

מר שרון אלפסי, ראש המועצה
מר דורון שרעבי, חבר המליאה
גבי לימור שחק, חברת המליאה
מר רן מנו, חבר המליאה
גבי דנה מורי, חברת המליאה
מר ישראל מאיה, חבר המליאה
מר מאור הרוש, חבר מליאה
גבי נירה אטיאס, חברת מליאה
גבי קרן מורה רינות, חברת מליאה

חסרים:

יועץ משפטי, מנכ"ל המועצה, גזבר המועצה, מבקר מועצה:

עו"ד עופר רזניק, היועץ המשפטי
מר ניסים אלקובי, מנכ"ל המועצה
מר ענבר לוי, גזבר המועצה
מר צוריאל צוף, מנהל מחלקת החינוך.

פתיחת ישיבת מליאה מס'

הישיבה מוקלטת ומצולמת

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

סדר יום:

1. עדכונים – ראש המועצה.
הצגת מנהל מחלקת החינוך הנכנס, מר צוריאל צוף.
2. הקמת ועדת שמות.
3. אישור פתיחת בריכה.
4. אישור פתיחת חשבון בבנק הדואר – ניהול דו"חות.
5. אישור הארכת תוקף אשראי לזמן קצר (המשך החלטת מליאה מס' 12).
6. תב"רים.

מר ניסים אלקובי : רבותיי. סדר היום לפנינו. אנחנו מתחילים ישיבת מליאה מן המניין מס' 17-

מר ישראל מאיה : תרשום בבקשה בפרוטוקול, לסדר את המסכים-

מר שרון אלפסי : מסודרים, לא?

מר ישראל מאיה : לא. דיברנו על זה פעם קודמת, זה עדיין לא. אנחנו רואה רק חור, זה מה שאני רואה. חוץ מזה, אני לא רואה שום דבר. אני רוצה שיסדרו את זה.

1. עדכונים – ראש המועצה.

הצגת מנהל מחלקת החינוך הנכנס, מר צוריאל צוף.

מר ניסים אלקובי : קרן, בבקשה. אנחנו מתחילים עם הצגה של מנהל מחלקת החינוך הנכנס, מר צוריאל צוף. בבקשה.

מר שרון אלפסי : קודם כל, צוריאל התחיל את התפקיד כבר לפני כמעט חודש, חודש.

מר צוריאל צוף : כן, תחילת מאי.

מר שרון אלפסי : הוא יספר קצת על עצמו. צוריאל.

מר צוריאל צוף : נעים מאוד. לפני שאני אולי אגיד ככה כמה מילים, פרטים טכניים, שזה פחות חשוב. אז אני חשבתי לדבר 2-3 דקי על משהו שקשור לחינוך, ובכלל. כי סה"כ אני מאמין, כשמנהל מחלקת חינוך נכנס למועצה, ואני הזכרתי את זה גם בוועדת החינוך שהתכנסה לפני זה. המטרה שלי, זה לא להתעסק רק בשוטף, כי א', זה יתיש אותנו. מי שמתעסק בשוטף, א', זה מתיש. ו-ב', זה לא מעלה קומה בכלל את הרשות. המטרה שלי, זה, באמת לבוא לפה ולקדם משהו. ללמוד את המערכת, ולנסות לקדם אותה בדברים שנראה שהם צריכים שיפור, שהם ברי ביצוע. וכמובן, בשת"פ עם הציבור, ועם נציגי הציבור. שיכולים לכוון ולתת באמת כיוון, ואיזושהו מצפן, אם

זה הכיוון או לא הכיוון. אני מאמין במשפט, ואני גם כתבתי על זה, ואני מדבר על זה הרבה, על חנוך לנער עפ"י דרכו. אני מאמין שהעניין של החינוך האינדיבידואלי הוא שם המשחק בשנים הבאות. אני רוצה לספר לכם שהייתי בכינוס, הייתי במייקרוסופט, כינוס של כל מנהלי המחלקות של מחוז ירושלים. יצאנו שם קצת מאוכזבים, כי בא לשם מנכ"ל, המדען הראשי, וסיפר לנו, הוא אומר, תקשיבו, הילדים באים מהבית עם פלייסטיישן, ועם x-box, ועם רחפנים, ופלאפונים, ומציאות מדומה, ומציאות רבודה, ובסופו של דבר, תדמינו, יש צלצול, כולם הולכים בטור, בטור, בטור ונכנסים לכיתה, ופוגשים, רציתי להגיד לוח וגיר, אבל לוח וטוש מחיק. זאת אומרת, יש אי התאמה בין מה שהילדים חווים בחוץ, לבין מה שהילדים חווים בבית. ובאמת, צריך עוד פעם, אנחנו במקום הקטן. לא יודע אם אנחנו נרים את הדגל, אבל צריך לעשות משהו שבאמת ייתן לילדים משהו שמתאים להם. אם אנחנו נלך עכשיו לדוגמה של תכנית קיץ, אז אנחנו לא כל פעילות לכל ילד. אנחנו רוצים שהילדים, יהיה להם חינוך מגוון. חנוך לנער עפ"י דרכו. אני מפרש את ה"דרכו" בשני מובנים. אחד, דרכו, באמת שהוא אוהב. אחד אוהב, אני מדבר על זה, כי אמרתי לכם, אני מתמחה בתנועות נוער. אני כותב על זה. ובתנועת נוער יש ילד שאוהב ספורט, ויש ילד שאוהב את המחנה, ויש ילד שאוהב להציג, ויש ילד שאוהב לנגן. כל אחד עושה מה שליבו חפץ. אז קודם כל, זה דרכו. ודבר שני, גם הדרך, מה שהזכירו במייקרוסופט, שאני לא יודע איך אנחנו נדביק את הקצב, שהמדינה עדיין לא שם. זה איך הדרך להשיג את החינוך. ולא שוב פעם עם לוח מחיק. למה אנחנו מאוכזבים? הוא בא והציג לנו, באה מומחית, והציגה לנו במשך 40 דק' חידוש, מה החידוש במערכת החינוך? שהמורה לאנגלית, במקום למצוא קטע unseen באינטרנט, ה-AI יעזור לו, והילד יוכל לצלם את הקטע שהוא דיבר, ולשלוח למורה. בסדר. בוא, זה לא מקדם את הילד. אני, מה שאני אמרתי שם, זה שצריך מישהו ממיקרוסופט שיבואו שעתיים למערכת החינוך, וייתן להם שעתיים הדרכה על איך נכנסים לעולם המחשוב. אבל למה הוא לא יבוא? כי יפה בן דוד תעצור אותו.

משרד החינוך. אין לו... ואין לו אופק חדש, ואין לו תעודות, ואין לו תואר, ואין לו זה. וזה ייפול, כי הם מכניסים רק. אז הדרך שלנו עוד ארוכה, תרתי משמע. אז לכן אני אומר, חנוך לנער עפ"י דרכו. אני אשתדל מאוד לקדם את מערכת החינוך פה, שתהיה מגוונת. ושבאמת, כמה שיותר בני נוער, תקשיבו, לא יכול להיות ש-25 ילדים בכיתה יאהבו את אותו דבר, ישמחו על אותו דבר, והתחביב שלהם אותו דבר. כל אחד, יש לו את הרצונות שלו. צריך לראות איך עושים את זה. איך עושים את זה, איך מקדמים. איך יש שם בבי"ס גם מגמת גינון וגם מגמת מוסיקה, וכו', וכו'. ואני מאמין שאנחנו נצליח יותר להתחיל עם זה בחינוך הפורמלי, ואחרי זה לחינוך הפורמלי. אז אני מקווה באמת להצליח בשת"פ עם לימור, מחזיקת תיק החינוך, ועם ועדת החינוך, שהם נראים לי אנשים לא רציניים, אלא סופר רציניים. זה בעייתי, כבר אמרתי להם. אבל אני חושב שהם יכולים לתת הרבה את הפן המקומי, בגלל שאני לא מקומי. אני תושב תל מונד. נשוי, עם 6 ילדים. יש לי תואר ראשון במנהל עסקים. תואר שני בחינוך. ואת הדוקטורנט שלי אני מסיים כרגע על נושא של תנועות הנוער. אני עבדתי באגף החינוך, במטה בנימין ובשומרון, בעשור האחרון, 9.5 שנים. ולפני זה עבדתי גם בתחום החינוך, בפורמלי. אז אני נכנסתי למערכת שאני מכיר אותה, וזה מאוד עוזר. כי אני לא צריך ללמוד מחדש מה זה, מה קורה פה, שזה הרבה יותר קל. ואני מקבל דרך אגב תמיכה מאוד, מאוד גדולה גם מראש המועצה וגם ניסים, שמכניסים אותי מהר לעניינים. גם ענבר, לפעמים הוא עוזר.

מראה לך את הקשיים, מה אני אעשה.

מר ענבר לוינ:

וזהו. אני מקווה שביחד, ועדת חינוך, נוכל להצעיד את מערכת החינוך קדימה. אנחנו נקבע גם יעדים בהמשך. היום זה עוד מוקדם. נקבע יעדים מה אנחנו רוצים לראות בעוד שנה, שנתיים. יעדים מדידים, כדי שנוכל לעמוד בהם, וגם לראות את האופק. אם יש שאלות.

מר צוריאל צוף:

מישהו רוצה לשאול משהו?

מר שרון אלפסי:

כן, אני רוצה, קודם כל להגיד לך בהצלחה.

מר רן מנו:

מר צוריאל צוף : תודה.

מר רן מנו : לאחל לך שתצליח, אבל אני רוצה לומר לך, 25 שנה-

מר שרון אלפסי : להגיד לנו בהצלחה.

מר רן מנו :

לכולם בהצלחה, כמובן. אבל בעיקר לו, כי חינוך, זה אחד הדברים, הדבר הכי חשוב, יותר מכל מה שיש פה על השולחן הזה. ואני רוצה לומר לך ש-25 שנה היו לא מעט מנהלים במחלקת חינוך פה. וסליחה על המשפט שאני הולך להגיד עכשיו. את הנאום הזה שמעתי לא פעם ולא פעמיים. אבל אני לא מצפה ממך שעכשיו תבוא ותיתן תכניות. מה שאני כן מצפה ממך, ואני חושב שכולנו מצפים פה, זה שמנהל מחלקת חינוך יהיה קצת יותר יוזם. קצת יותר יעשה דברים שהיישוב, אנחנו יישוב קהילתי, אנחנו לא בעיר. וביישוב קהילתי, אני חושב שצריך להיות קצת יותר יצירתיים, כדי להביא את החינוך באמת למשהו אחר לגמרי. והעובדה שבאת מתוך מערכת החינוך, המון שנים במערכת החינוך, לי דווקא עושה לא טוב. כי מערכת החינוך היא לא טובה. ולבוא מתוך מערכת החינוך, ולהישאר באותו קו, זה בעיניי רע. ולכן מה שהייתי מבקש ממך, כמובן, אתה יודע יותר טוב ממני, מבין יותר טוב ממני בחינוך. להיות יצירתי עם הילדים שלנו. הילדים שלי כבר לא בחינוך, אז אני מעבר לזה. אבל יש פה לא מעט חבר'ה צעירים, שהילדים שלהם במערכת החינוך. ואנחנו מצפים לראות שינוי אמיתי ודרמטי בעניין הזה. לא בשנה, וגם לא בשנתיים. אבל אני לפחות, הייתי מצפה לזה.

גב' דנה מורי :

אני חייבת להגיד, שאני כבר אחרי 2 פגישות עם צוריאל. הוא עדיין לא התפטר אחרי 2 פגישות איתי, אז זו כבר התקדמות. ואני חושבת שהוא לגמרי במקום הזה. זאת לפחות ההתרשמות שלי. אני גם יודעת לפרגן כשצריך.

מר שרון אלפסי : תודה רבה, ושיהיה בהצלחה לכולנו.

מר ניסים אלקובי : אנחנו עוברים לנושאים השוטפים. עדכונים ראש המועצה, בבקשה.

מר שרון אלפסי : טוב. קודם כל, אני רוצה להשתתף בצער המשפחות על 3 הנופלים מאתמול בעזה. אירוע קשה. עוד הפעם, אני רוצה לקוות שזה לא באמת חלק מהשגרה, ואנחנו בתוך התהליך הזה לומדים. בסוף הם לא היו ברכב ממוגן. אני מאמין שאחרי התחקירים, דברים יהיו יותר ברורים. הם היו ברכב קל. מצב האלימות בחברה הישראלית. אנחנו מכירים. רק בשבועיים האחרונים, 13 מקרי אלימות קשים. האחרון היה אתמול בבוקר, עם הבחור שרצח את אשתו, ובסוף התאבד בקפיצה מהגג. גם אנחנו רואים את המגמה הזאת, מה שחששנו בתחילת הלחימה, עם הקורונה, ועם הלחימה, אנחנו עדים לאירועים האלה היום. ואני מקווה מאוד שנדע, והדבר הזה באמת ייבלם. יש לנו בעקבות המלחמה, יש לנו לא מעט חברה פוסט טראומטיים כתוצאה מהמלחמה. עד היום חשבנו שהם בטראומה. ואני חושב שהיום הם כבר עברו לשלב הפוסט. ואנחנו באירוע קשה. אנחנו, כל יום נולד לנו פה עוד מישהו בתוך היישוב, שאנחנו נצטרך להתמודד גם כחברה, וגם המדינה כמדינה. אני לא בטוח שהיום הם פנויים לקשב הזה. אבל אנחנו, וזה היה גם דיון היום בבוקר. אנחנו כחברה או כקהילה, אנחנו נצטרך לתת לזה מעטפת, לזהות את זה, להיות סובלניים, ובעיקר, בעיקר, בעיקר לראות במה באמת אנחנו יכולים לעזור לחבריה האלה, לנסות לעטוף אותם. אני אשמח לרעיונות פה בתוך הקהילה, איך אפשר לעטוף אותם. וכבר חשבנו על כל מיני רעיונות כאלה, שכבר קורים במקום אחר. ביקשתי ממחלקת רווחה לנסות ללמוד ממקומות אחרים, ולנסות להבין באמת איפה אנחנו יכולים להיות טיפה יותר טובים, ולנסות טיפה לשפר את המצב הזה. אירוע ביום-

מר רן מנו : תקצה מקום לחוות סוסים, שזה אחד הדברים-

מר שרון אלפסי : גם על זה אני-

מר רן מנו : אחד הדברים שעושים טוב לאנשים.

גב' קרן מ. רינות : בע"ח בכלל.

מר שרון אלפסי : גם על זה חשבנו.

מר רן מנו : אבל באמת חוות סוסים רצינית, לא-

מר שרון אלפסי : גם על זה, גם על זה חשבנו. אבל יש כל מיני רעיונות. אני חושב שאנחנו רק נלך ונתמודד עם אירועים יותר ויותר קשים, לצערנו הרב. הבן שלי היום מגויס כבר חודש, סבב רביעי שלו. ואני בטוח שכל מי שהילדים שלו לוחמים, והיו בשנה וחצי האחרונות מגויסים, זה לא הסוף. ואנחנו גם רואים את המצוקה האמיתית שיש לנו בגיוס אנשים חדשים. אז יאתגר את כולנו. אני מקווה מאוד שאף אחד לא ייפגע בתוך התהליך הזה, למרות המחויבות של הלחימה והמלחמה. ולכן, יותר מהכל, אחד, אני מקווה שבאמת כל החטופים יחזרו בשלום הביתה. ושתיים, שהמלחמה הזאת באמת תיגמר מהר, או שלפחות נצליח לנהל אותה נכון-

מר רן מנו : שרון, עוד משהו, אני מבקש לומר. בגלל שאני מתעסק, אני עו"ד של עמותה שמתעסקת עם נשות הלוחמים, אני חושב שדווקא את ההורים של החיילים, גם של החללים וגם של החיילים הפצועים, את ההורים שלהם מזניחים. ואני חושב שיש לנו פה ביישוב לפחות אני מכיר, אני מכיר לפחות איזה 6 או 7 כאלה, 3 או 4 חודשים. אני חושב שגם את ההורים צריך לחשוב איך אנחנו עוטפים את ההורים האלה, ונותנים להם את העזרה, כי הם כל היום נמצאים עם הילד בסיטואציה, וזה מאוד, מאוד קשה.

מר שרון אלפסי : לשמחתי, אני חושב שלנו כקהילה יותר קל לטפל דווקא בהורים, ולא בילדים, בגלל השיוך שלהם למשרד הביטחון וזה. לנו הרבה יותר קל לטפל בהורים. ולכן, אני מקבל. יש לנו פה ברוך השם עמותות שעובדות יופי עם ההורים האלה. אני עד היום, לא אני, אישתי מקבלת עד היום-

גב' דנה מורי : מחזקות בעורף.

מר שרון אלפסי : כן. וזה מדהים. רק ההתייחסות הקטנה הזאת. וזה מטורף, וזה מדהים. אבל אנחנו כקהילה נצטרך לתת על זה את הדעת. ואסור לנו שהדברים האלה-

גב' לימור שחק : זה לא רק פרח. אני גם מקבלת כאימא למילואימניק. זו גם שיחת טלפון אחת לחודש, לראות שבסדר. יש אחזקה מנשות המילואים, זה נקרא. אבל זה גם לאימהות והורים.

גב' דנה מורי : שרון, אני חייבת להגיד שאני מאוד מתחברת למה שאמרת. יש לי האמת שני רעיונות בראש-

מר שרון אלפסי : בואי נדבר על זה.

גב' דנה מורי : אני אגלגל את זה אח"כ מולך, כדי לא לעכב את הישיבה. אבל זה מאוד מתחבר לי עם נושא שרציתי לדבר עליו, שזה תחושת הביטחון-

מר שרון אלפסי : בסדר, אני מדבר על זה עכשיו.

גב' דנה מורי : כן?

מר שרון אלפסי : בסדר?

גב' דנה מורי : סבבה.

מר שרון אלפסי : טוב. קודם כל, אירוע בעופרים, היה לנו ביום שישי בלילה, בין שישי לשבת אירוע בעופרים, של חדירה ליישוב. מישהי ב- 02:00 לפנות בוקר התקשרה למשטרה, אמרה שהיא חושבת שיש מישהו בחצר, והיא לא יודעת. יצאה החוצה עם בעלה, לא ראו כלום. במקביל, הגיעה אלינו פה פנייה. שי עקר פתח את המצלמות. ובסריקה זיהינו שני חבריה שמטפסים על הגדר המזרחית, ולמעשה נכנסים ליישוב, מגיעים-

גב' דנה מורי : מה זו גדר מזרחית? אתה יכול רק-

מר שרון אלפסי : איפה שהשער העליון. השער הצפוני, השער האחורי.

גב' דנה מורי : כאילו, מעל האשל-

מר שרון אלפסי : איפה יושבת איך קוראים לה-

גב' דנה מורי : חגי.

מר שרון אלפסי : חגי. אבל מהגדר שהיא יותר קרובה לעבוד, לכיוון השכונה...יש שם את הקו המזרחי. הם טיפסו מעל הגדר-

מר מאור הרוש : מה זה, מגיעים דרך הכביש פה?

מר שרון אלפסי : לא, הגיעו ברגל מעבוד. הגיעו ברגל מעבוד, דרך הוואדי, שאף אחד לא צופה עליהם, לא רואה אותם. נכנסו בצורה מוסלקת. יש שם נקודות שאי אפשר לראות, ולכן-

גב' דנה מורי : הגדר לא כולה מכוסה במצלמות?

מר שרון אלפסי : לא, לא, לא. ולכן הם טיפסו על הגדר. שי פתח את המצלמות, ראינו אותם נכנסים, מגיעים עד לכלים שנמצאים 20 מ', 30 מ' מהגדר. מתעסקים שם עם הכלים-

גב' דנה מורי : ולמה אנחנו לא שמים מצלמות על כל-

מר שרון אלפסי : שנייה, רגע, דנה. תני לי לספר לך את כל הסיפור, ואחרי זה תשאל מה שאת רוצה.

גב' דנה מורי : אין בעיה.

מר שרון אלפסי : ומהשלב הזה, כבר לא מזהים אותם. הוקפצו כיתות כוננות. יש לנו פה את כל יחידת האגמ"ר. המג"ד הגיע לפה, הסמג"ד, סליחה, הגיע לפה עם כח כוננות שלו. המשטרה כבר הייתה בתוך היישוב בתוך סריקות. רכבים שלנו עם צ'קלקות. אני הגעתי לאירוע תוך פחות מ-10 דק', והתחלנו לנהל את האירוע. כמובן, קב"ט המועצה, הרבש"צים, שני הרבש"צים פה, מפקד כיתת כוננות, כולם היו בתוך היישוב. ובהחלטה של הצבא עם מודיעין מוקדם, החבר'ה האלה הגיעו בהגדרה קיבלנו התראה עליהם לנעלה. ובנעלה חיכו להם במארב, והם לא הגיעו. ואז קיבלו את הדיווח. פה מבחינתנו הפכנו את התמונה. מדובר על אירוע פלילי פר אקסלנס מהשלב הראשון. אבל אירועים פליליים שאנחנו לא יודעים מי אלה שנכנסו, אם זה ערבים, מהניסיון שלי, אנחנו לא לוקחים סיכון. בהגדרה שלי הם אוטומטית מחבלים, בהגדרה שלי, כשרון, כראש מועצה, כמי שהתעסק בביטחון כל החיים, כי אנחנו לא יודעים. אם הם נתפסים באחד הבתים, האירוע הופך להיות פח"עי. ולכן, ביקשנו לסרוק ולראות. אחרי שעתיים וחצי קיבלנו עדכון. קודם כל, מהשלב הראשון הוכרז אביר לילה ב'. יש מדרגים בנושא החירום. בנושא הביטחון, יש מדרגים, שלא סתם-

גב' קרן מ. רינות : רק רציתי על אביר לילה-

מר שרון אלפסי : גם פירטנו מה זה. פירטתי מה הסיפור שם, בדיוק מה היה-

גב' דנה מורי : כן, לא, היה כתוב אביר לילה ב'.

שנייה. אביר לילה ב' מוגדר כאירוע. אביר לילה א' זה אירוע שגרה. ביו"ש זו שגרה, זה קיים כל הזמן. אנחנו כל הזמן ביו"ש באביר לילה א'. אביר לילה ב' זה אירוע שנמצא במרחב. לא יודעים. יש איזו התראה על אחד היישובים, ולכן מכריזים אביר לילה ב'. מהרגע שהתקבלה אינדיקציה, מכריזים אביר לילה ב' מלא, כדי שהצבא יהיה מעורב בתוך כל התהליך. מעל זה, יש אביר לילה ג', חדירה ודאית, אירוע פח"עי בוודאות, והם מתחילים לעבוד ביישוב. אירוע של מעגל פתוח, זה כבר אירוע חבלני מלא. זה אומר שאנחנו יודעים שיש ירי, יש אינדיקציה מאוד ברורה. ולכן, כל הכוחות מופעלים. לא היינו שם. בהחלטה של הצבא, והמשטרה, הוחלט לא להפעיל אזעקות בכל זה. גם בהנחיה שלי, אם אין כרגע חשד, ויש כרגע תהליך של הזנה של האירוע, לא מפעילים אוטומטית אזעקה. ולא מפעילים אוטומטית אזעקה מסיבה מאוד, מאוד פשוטה. אנחנו חיים בזה כל יום. יש לנו רק בצהריים הייתה התראה מהחות'ים שיצאה לפה. אנחנו מתמודדים עם זה לפחות פעם ביום. ולכן, שיקול הדעת שלנו בשטח הוא רק שלנו, אם להפעיל או לא להפעיל, ואנחנו לוקחים את הסיכונים. במקרה הזה, זה היה לטובה. במקרה אחר, אני מקווה מאוד שהשיקול עדיין יהיה נכון. ולכן, בתוך התהליך עצמו, השיקול הוא תמיד שיקול בשטח, ולא סתם אני יצאתי לשטח, כדי להיות חלק מהתהליך. קב"ט המועצה היה, קצין האגמ"ר היה במקום, וקיבלנו החלטה מושכלת באותו רגע. בבוקר, מהרגע שהתמונה התבהרה, יצאה הודעה מסודרת לציבור. הבנתי שההודעה לא הייתה כל כך ברורה. לא הבינו אותה כמו שצריך. אני אומר, בנושא החירום, בנושא הביטחון, אפשר לבקר אותי, אבל בנושא הביטחון מקבלים החלטות אך ורק בשטח, בהתאם למה שקורה. והציבור יקבל רק את מה שהוא צריך לדעת. לא מה שהוא רוצה לדעת. אגב, כי מה שהוא רוצה לדעת, זה הכי בעולם. ולכן הוא יקבל את מה שהוא צריך לדעת כתוב, ואת מה שאנחנו צריכים להעביר כדי לייצר שקט. בסוף, מהרגע שאנחנו נבחרנו לקדנציה הזאת, מדובר על 2 אירועים, 2 אירועים פליליים. ומי שמכיר את ההיסטוריה הגזרתית, כל אירוע כזה מבחינתי זה עולם

ומלואו. זה אירוע חמור בכל קנה מידה, וצריך למנוע אותו בכל מחיר.

גב' דנה מורי : למה 2 ולא 3?

מר שרון אלפסי : היו רק 2, מה לעשות.

גב' דנה מורי : מה עם הסיפור שהם דיברו עם הילד?

מר שרון אלפסי : לא, לא, לא, לא נתפסו, אבל יש עליהם כבר זה-

גב' דנה מורי : לא, הם לא נתפסו.

מר שרון אלפסי : מדובר על אירוע. אגב, לפני 3 חודשים היה אירוע נוסף. כנראה, לפי הנתונים שיש לנו עכשיו, זה אותו זוג שהגיעו. זו אותה חוליה בדיוק, שכרגע מפרקת את הגזרה המערבית של בנימין. יש לא מעט אירועים, ולא סתם נערכו בנעלה, כי הייתה אינדיקציה מאוד, מאוד ברורה. טלמון, נעלה-

גב' קרן מ. רינות : בנעלה בונים כרגע? זאת אומרת, הם באו-

מר שרון אלפסי : לא, אין קשר. לא, אין קשר. הם באים בד"כ, אגב, האירוע הקודם-

גב' דנה מורי : את לא יכולה לדעת. או שבאו לפרוץ, או שהם באו להרוג אותנו. זה יכול להיות לפה או לשם.

מר שרון אלפסי : האירוע הקודם היה אירוע יותר מדי מדויק. מה זה יותר מדי מדויק? הם הגיעו לבית ספציפי, האנשים לא היו בבית, נכנסים לכספת, הוציאו את הכספת, ויצאו ישירות-

גב' דנה מורי : זה מה שהיה בעופרים לא מזמן.

מר שרון אלפסי : מה שהיה בעופרים. שני האירועים האלה בעופרים. שני האירועים בעופרים.

מר רן מנו : שרון, אבל זה צריך להטריד אותנו-

מר שרון אלפסי : מאוד.

מר רן מנו : כי אנחנו יודעים שהרי בעזה מה שהיה, עובדים שם נכנסו ולמדו את השטח-

מר שרון אלפסי : אין עובדים בתוך היישוב.

מר רן מנו :

אני יודע שאין. לא עובדים. אבל אני אומר, אולי הפגישה הראשונה, הפעם הראשונה והשנייה זה כדי ללמוד את השטח. הם גם לא באים עם כלי נשק, כדי שאם יתפסו אותם, אז הם יגידו שזה עניין של גניבה. ומחר בבוקר הם יבואו בצורה אחרת-

מר שרון אלפסי :

אז כנראה שהם למדו מהר, כי בפעם הקודמת הם גנבו כספת, הפעם הם לא גנבו כלום. הם קיבלו את ההתראה, ברגע שהם הבינו שזיהו, הם ברחו, ואיתרו אותם לפי האיכון של המשטרה מחוץ ליישוב. כנראה שמוקדם. כנראה שמוקדם. אנחנו התמהמהנו שם עוד 3 שעי' כדי לקבל אינדיקציה מלאה שאין אף אחד בתוך היישוב. סרקנו על בסיס מעגלים. יש פה כיתת כוננות מאוד, מאוד חזקה. גם בבית אריה וגם בעופרים. לא סתם בשנה האחרונה השקענו המון. רק בחודש האחרון קיבלנו 2 מערכות של 240,000 ₪ סה"כ, מערכות טרמיות, יום, לילה-

גב' דנה מורי : אבל עדיין אתה אומר שלא כל הגדר מכוסה-

מר שרון אלפסי : שנייה, שנייה-

גב' דנה מורי : לא. אבל כל פעם אני שואלת, ואתה אומר לי שנייה-

מר שרון אלפסי : אז שנייה, כי את תעני בסוף. אני אענה לך הכל, אני מבטיח.

גב' דנה מורי : לא, סבבה. כי כשרן אומר, אתה לא מעיר לו. כשאני שואלת שאלה שכבר פעמיים הייתה רלוונטית, אתה מנפנף אותי-

מר שרון אלפסי : אז אני אחתוך גם את רן פעם הבאה, בסדר? שנייה אחת. רק בחודש האחרון נוספו פה 2 מערכות על רכבי הרבש"צים, שנותנות תצפית יום, לילה בצורה מלאה. גדר הביטחון, קיבלנו אישור לעוד 1,000,000 ₪. אתם מכירים את כל התהליך, במטרה להקיף ולהרחיק את קו האיום-

גב' קרן מ. רינות : שזה עוד לא בוצע.

מר שרון אלפסי : את קו האיום. אנחנו משקיעים במערך האבטחה אימונים לכיתות הכוננות. זה אומר שהמערך פה עובד חזק מאוד. יש לנו פה 12 חבריה מגויסים באופן סדיר כבר שנה וחצי. ונכון לעכשיו, זה עד סוף ספטמבר, עד אחרי החגים הם עדיין כאן.

ואם נצטרך להאריך עוד, אז אנחנו נאריך עוד. כמובן, בעבודה משותפת עם הצבא. הצבא מבין את האיום, הצבא מבין את החשש. אני חושב שבאותו יום הוא גם הבין על מה הביקורת שלנו עליו, מה הביקורת שלי עליו דווקא. לא מה הביקורת שלנו. מה הביקורת שלי עליו, ואיפה הם חלשים, ואיפה הם חזקים. ונעשתה פה סה"כ עבודה מצוינת באותו יום, גם במהירות התגובה, וגם בטיפול באירוע. אם אני אצליח למנוע את האירוע הבא, אני מקווה מאוד שכן. אנחנו עושים את הכל כדי למנוע, חד משמעית כן-

גב' דנה מורי : רגע, אני חייבת לשאול כמה דברים. אני ממש חיכיתי בסבלנות עד עכשיו.

מר שרון אלפסי : בסדר. אם אנחנו נעשה את הכל כדי למנוע את האירוע הבא, חד משמעית כן. אם נצליח תמיד ב-100%? לצערי, אין ביטחון לאירוע הזה. ולכן, אני מקווה מאוד שכן. אנחנו מנסים לייצר כרגע מערך של הרתעה. לגבי תחושת הביטחון, חבר'ה, אני לא יודע, אלה תחושות שלך, אני לא יכול להתווכח עם התחושות שלך-

גב' דנה מורי : אלה לא תחושות שלי, אלה תחושות של התושבים. ואתה גם מחדד את התחושות האלה, כשאתה אומר לי, הם נכנסו ממקום שאין מצלמות. זה אומר שביום שישי נכנסו שני חבר'ה. וזה אומר שביום שישי הבא אולי ייכנסו 10 חבר'ה, ועד שמישהו ישים לב, הם כבר יעברו כמה בתים וישחטו את כולנו. למה יש לנו גדר שלא בכולה יש מצלמות, או לפחות איזשהו גלאי, או משהו שאפשר לזהות, לא כשתושב פתאום שם לב שמישהו דופק לו בתריס, אלא כשמישהו חוצה את הגדר. אני חייבת להגיד לך, עם התמונות שאני רואה שאנשים העלו של הגדרות היום, אני במצבי הרעוע פורצת את הגדר בלי רכב, בלי כלום. אז בחיאת, זה נראה לי בדיחה.

מר שרון אלפסי : הם לא נכנסו משם-

מר רן מנו : הם יצאו משם.

מר שרון אלפסי : הם יצאו משם.

- מר רן מנו:** איך לא תפסו אותם? הרי אם יצאו מהיישוב כשאתם כבר בהתרעה, והצבא בהתרעה והכל. ועד שהם הגיעו לכפר שלהם, לא יודע כמה קילומטר, איך לא תפסו אותם?
- גב' דנה מורי:** עזוב, הם הסתובבו פה, כמה זמן הם הסתובבו פה, שעתיים?
- מר שרון אלפסי:** לא. להערכתך, הרבה פחות. הרבה, הרבה פחות.
- מר רן מנו:** כל עוד לא ידעו עליהם. אבל מרגע שידעו עליהם-
- גב' דנה מורי:** אבל ידעו עליהם. והם ממשיכים לטייל פה.
- מר שרון אלפסי:** אנחנו ידענו אחרי שעתיים וחצי, שכנראה הם כבר לא ביישוב, אבל הם יצאו הרבה לפני-
- גב' דנה מורי:** כנראה הם כבר לא ביישוב. אולי הם היו באיזה בית, כי אף בית לא ידע שיש פה שני חבריה שמסתובבים-
- מר שרון אלפסי:** לא, לא, לא, לא, דנה. אז-
- גב' דנה מורי:** לא. אתה אומר לי לא, אבל הדברים, תקשיב, אני לא ממציאה שום דבר-
- מר שרון אלפסי:** היו גששים-
- גב' דנה מורי:** כל מה-
- מר שרון אלפסי:** היו גששים-
- גב' דנה מורי:** כל מה שאני מתארת, אלה דברים שקרו פה לפני שנה וחצי. אלה לא אירועים שאני ממציאה ואילו פנטזיות שלי. אלה דברים שקרו פה, והם התחילו בדיוק ככה. הם משחקים ליד הגדר, הם במקרה עברו, הם ראו, הם פה. אין בעיה, אז זה קרה פעם אחת, זה קרה פעם שנייה, זה קרה פעם שלישית, מה עכשיו יקרה לנו בפעם הבאה? למה יש לנו גדר בלי מצלמות, או בלי חיישנים או משהו? אני לא אשת ביטחון. אבל בעיניי, יש גדר, שהיא או מצלמה או חיישן. אל תשים את שניהם, תשים אחד.
- מר שרון אלפסי:** מי שמממן את מרכיבי הביטחון, זה משרד הביטחון. אם משרד הביטחון החליט שבתעדוף גם הלחץ שלנו לא עבד, ובסוף הוא החליט שכרגע זה יהיה רק ל-2025, 2026, אז יהיה

ל-2025, 2026. אם אנחנו כמועצה יכולים לממן כרגע מצלמות ואינדיקציה לגדר-

- גב' דנה מורי :** מה עשו עם התב"ר שאישרנו פה?
- מר שרון אלפסי :** דנה, את רוצה עכשיו לקבל תשובות או זה?
- גב' דנה מורי :** אז אני שואלת, אישרנו פה תב"ר לא מזמן-
- מר שרון אלפסי :** אז את לא תשאלו כשאני עונה לך. תחכי שנייה, אני אסיים לענות-
- גב' דנה מורי :** נו, אין כסף, הבנתי, אין כסף, סבבה-
- מר שרון אלפסי :** אז זה הכל, אז אין כסף, אז כרגע-
- גב' דנה מורי :** מה עשו עם התב"ר שאישרנו פה לפני כמה חודשים? היה תב"ר מרכיבי ביטחון. דיברו שנעשה דברים בגדרות. מה עשו איתו? אני שואלת, מה עשו?
- מר רן מנו :** רגע...2026, שרון-
- מר ניסים אלקובי :** על הגדר עצמה-
- מר שרון אלפסי :** שנת 2025, ב-2025 ו-2026-
- גב' דנה מורי :** רק גדר. בלי דברים עליה. כלומר, אני היום יושבת בבית שלי, ולא כל היישוב שלי אנחנו יודעים אם מישהו מטפס או לא מטפס, רק אם מישהו רואה אותו במקרה.
- מר ניסים אלקובי :** אמת.
- גב' דנה מורי :** זאת התשובה.
- מר ניסים אלקובי :** כן.
- גב' דנה מורי :** אוקי.
- מר שרון אלפסי :** בסדר?
- גב' דנה מורי :** ואתם ישנים טוב בלילה?
- מר שרון אלפסי :** אני ישן מצוין.
- גב' דנה מורי :** או, לפחות אחד מאיתנו.

- מר מאור הרוש :** יש לי שאלה. בפעם הקודמת נכנסו ממקום אחר, אבל יצאו מאותה-
- מר שרון אלפסי :** אנחנו לא יודעים להגיד מאיפה נכנסו פעם שעברה. אנחנו יודעים להגיד מאיפה הם יצאו.
- מר מאור הרוש :** את זה מבין. בגדול, זו לא תשובה שכיף לשמוע אותה, שאנחנו לא יודעים מאיפה נכנסו-
- מר שרון אלפסי :** אתה רוצה עובדות, או שאתה רוצה-
- גב' דנה מורי :** מה רוצה, מאור? אין לך מצלמות, אין לך חיישנים-
- מר מאור הרוש :** אני לא רוצה. אני מצפה שהמועצה, למה עד היום לא יצאה תשובה מהמשטרה לגבי התחקיר על הפריצה לבית? למה-
- מר שרון אלפסי :** איזו פריצה לבית?
- גב' דנה מורי :** ברימון.
- מר מאור הרוש :** למה אח"כ לא יצאה לתשובה לגבי אותם שני ילדים-
- גב' דנה מורי :** שתחקרו אותם.
- מר מאור הרוש :** למה תושבי עופרים צריכים להרגיש שנושא הביטחון עובר ליד המועצה, כאילו אין תשובות על כלום. נכון, זה עבר לטיפול המשטרה. איפה המועצה בלדפוק על הדלתות, חבר'ה, התושבים שלי רוצים תשובות. אני רוצה תשובות, אני רוצה לדעת איך זה יקרה. אני רוצה להשתפר. אני רוצה למצוא פתרונות לעתיד. ואם אנחנו יודעים שהם יצאו מנקודה מסוימת, שאין עליה מצלמות, אז הבנו, עבר לרכב-
- מר שרון אלפסי :** א', יש לנו מצלמות. למה אתה אומר שאין מצלמות?
- מר מאור הרוש :** אתה אמרת שאין מצלמות-
- מר שרון אלפסי :** לא, אני אמרתי שאין מצלמות על כל הגדר.
- מר ניסים אלקובי :** לא. היא שאלה אם יש בכל-
- מר שרון אלפסי :** במקרה, בנקודה הזאת שהם יצאו, יש מצלמות.
- גב' דנה מורי :** אבל מאיפה שהם נכנסו אין מצלמות.

- מר שרון אלפסי :** בנקודה הזאת, גם בנקודה שהם נכנסו-
- גב' דנה מורי :** אז עכשיו הם יודעים איפה יש מצלמות-
- מר שרון אלפסי :** מכיוון שזו אותה נקודה של היום, שלשם-
- גב' דנה מורי :** אתה אמרת לי שאין מצלמות.
- מר שרון אלפסי :** רגע, רגע, מאור, רגע, רגע, רגע, רגע. בפעם שעברה זיהינו אותם ביציאה, מהנקודה שהם נכנסו הפעם.
- מר מאור הרוש :** נכון.
- מר שרון אלפסי :** ושם יש לנו מצלמות. ובעקבות זה, זיהינו אותם. בגלל זה ידענו שנכנסו מהנקודה הזאת-
- מר מאור הרוש :** אז אם יש לנו מצלמות, איך המערכת לא התריעה על כניסה וחדירה?
- מר שרון אלפסי :** מצלמה לא מתריעה על כניסה, יש לך מוקד-
- גב' דנה מורי :** המצלמה, אחרי שנרצחים, ואחרי שישחטו אותנו, אז יידעו מאיפה הם נכנסים.
- מר שרון אלפסי :** טוב, חבר'ה, אני רוצה לחתוך פה את הדיון. זה לא דיון עם אזרחים כרגע-
- גב' דנה מורי :** לא, לא. זה בדיוק דיון עם האנשים שנמצאים פה, וזה התושבים שאכפת להם.
- מר רן מנו :** אני רוצה רגע לומר משהו למאור, ולשאול שאלה-
- מר שרון אלפסי :** רגע, רן, רגע, רגע-
- גב' דנה מורי :** לא דיברתי עליך. למה כל דבר שאני אומרת על תושבים זה אוטומטית אומר עליך?
- מר שרון אלפסי :** כן.
- גב' דנה מורי :** יש תושבים שאכפת להם-
- מר שרון אלפסי :** מה את אומרת, שלא אכפת לי?
- גב' דנה מורי :** הם ב-19:00 באו, במקום להיות עם הילדים שלהם, כדי לשמוע, כי אחד הדברים שחשובים להם, זה הנושא הזה.

- מר שרון אלפסי :** מה את אומרת, שלא אכפת לי?
- גב' דנה מורי :** איפה אמרתי את המשפט הזה?
- מר שרון אלפסי :** עכשיו אמרת.
- גב' דנה מורי :** אני אמרתי את המשפט הזה?
- מר שרון אלפסי :** יש פה תושבים שאכפת להם-
- גב' דנה מורי :** אמרתי, יש פה תושבים שאכפת להם. למה כשאני מדברת על תושבים, זה משליך עליך?
- מר שרון אלפסי :** כי זה עומד בהלימה למה שאמרת מקודם-
- גב' דנה מורי :** ממש לא.
- מר שרון אלפסי :** כי אתה ישן שקט בלילה.
- גב' דנה מורי :** אתה יודע-
- מר שרון אלפסי :** אתה ישן טוב בלילה-
- גב' דנה מורי :** אמרתי, אני שמחה שאתה ישן טוב בלילה. ואתה יודע שכשאני, יש לי משהו להגיד לך, אני אומרת לך את זה בפנים-
- מר שרון אלפסי :** דנה, בנושא הביטחון, אמרת עכשיו בפנים-
- גב' דנה מורי :** לא.
- מר שרון אלפסי :** אמרת בפנים.
- גב' דנה מורי :** לא, לא, לא. כשאני רוצה להגיד בפנים, כשאני אגיד בפנים. וגם אם זה יהיה לפרוטוקול, זה יהיה לפרוטוקול. ועדיף שאני לא אגיד את מה שאני חושבת לפרוטוקול.
- מר שרון אלפסי :** את יכולה להגיד חופשי, אנחנו פה בבית, מותר-
- גב' דנה מורי :** לא, לא, לא. אני עוד שומרת על הכבוד של הנוכחים פה.
- מר שרון אלפסי :** מצוין. נושא-
- מר רן מנו :** שרון, אחרי האירוע הזה, יש-
- גב' דנה מורי :** גם אם הם לא שומרים על הכבוד שלי.

מר רן מנן:

שרון, יש מצב, אחרי האירוע הזה, לפנות לצבא, לנסות לקבל מרכיבי ביטחון נוספים?

מר שרון אלפסי:

כן, פנינו כבר. אנחנו ביקשנו מרכיבי ביטחון כבר בתחילת הקדנציה, כולל אינדיקציה, כולל מצלמות, כולל הכל. ומשרד הביטחון דחה, בגלל תעדוף. אמרתי לכם שנה שעברה, תעדוף של יישובים, יישובי עומק. ואנחנו אמורים להיות בשנת 2025. אנחנו קיבלנו כרגע כסף, 1,000,000 ש"ח, שאישרנו כולנו, לתקציב של הקמת הגדר. אי אפשר להקים אינדיקציה בלי גדר ביטחונית. ולכן, קודם כל תהיה הגדר הביטחונית. אנחנו מרחיקים את האיום בעוד בערך 100 מ'. ועל הגדר הזאת, תצטרך להיות אינדיקציה, ויצטרך להיות מכ"מים, ויצטרכו להיות מצלמות, וכל התהליכים האלה, אנחנו עובדים עליהם היום. אם זה יכול לקרות ביום, כנראה שלא. אם זה יקרה ב-2025, כנראה שלא נשלים את הכל. אבל אם זה יקרה ב-2026, אנחנו שם. אנחנו מתחקרים. וכבר עכשיו בשעה 19:00 התחילו תחקיר שלנו. ואנחנו נלמד, אנחנו כל הזמן למדים. זה בדיוק המהות של התחקירים. ולכן פה אני רוצה לסגור את הדיון, כי זה מה שנעשה-

גב' דנה מורי:

דורון, אתה רגוע עם התשובות האלה? דורון, אתה ישן בשקט בלילה עם התשובות האלה?

מר דורון שרעבי:

תקשיבי, אני חושב ש-30 שנה זה אותו, זה המצב.

גב' דנה מורי:

לא פרצו לנו כל כך הרבה, 30 שנה.

מר שרון אלפסי:

הרבה יותר טוב.

גב' דנה מורי:

מה יש לך, 30 שנה לא פרצו לנו ככה.

מר שרון אלפסי:

אני אלמד לפעם הבאה, לא להעביר לכם את המידע. ואז אולי תהיו-

גב' דנה מורי:

אתה גם ככה לא מעביר לנו את המידע.

מר שרון אלפסי:

אני לא מעביר את המידע?

גב' דנה מורי:

אתה לא מעביר את המידע. זה שאתה מעביר את זה ב-08:00 בבוקר-

מר שרון אלפסי : מצוין.

גב' דנה מורי : אחרי שהכל קרה. וגם אז, בחצאי דברים, שאנשים לא מבינים כלום?

מר שרון אלפסי : אליס, ישנת טוב בבוקר? מאיפה את יודעת שלא?

קהל : אני רוצה להגיד לך-

מר שרון אלפסי : לא, לא, את לא. אני שואל שאלה פשוטה-

קהל : אני עונה לך.

מר שרון אלפסי : את ביום שישי לשבת-

קהל : אני מסתובבת פה, כל בעיה אני יכולה להגיד לך. אם אני רוצה בדרך השומרים שלך לשים-

מר שרון אלפסי : אז למה היא כל כך לחוצה עכשיו מהגדר?

קהל : תקשיב-

מר שרון אלפסי : למה היא לחוצה כל כך מהגדר?

גב' דנה מורי : אתה מעדיף שאני אהיה לחוצה מהשומרים? אתה רוצה תשובה ששומר נתן לתושבת? רגע, רגע. אתה רוצה תשובה ששומר נתן לתשובות?

מר רן מנו : החטא הקדמון של האדם המבין, זה שהוא לא מבין שאחר לא מבין. כשאני עו"ד, ומגיע אליי בנאדם, ואנחנו מדברים על משפטים, והאדם הוא מיישוב, הוא לא תמיד מבין מה אני אומר לו. כשאתה מדבר על ביטחון, ואתה מדבר על ביטחון מתוך ניסיון של 20 שנה אחורה. אנחנו, האדם הפשוט לא מבינים את המושג שאתה מדבר בהם. אתה צריך לדבר אלינו כמו מפגרים, סליחה על הביטוי-

מר שרון אלפסי : לא, אז אני אגיד לך מה אני מדבר-

מר רן מנו : אתה צריך להסביר לנו שכשאנחנו, הילדים לשנו מסתובבים בלילה ב-00:00, כשהם הולכים לישון בלילה, הם צריכים להיות בטוחים-

קהל : אני לא ישנה, צר לי-

מר רן מנו:

ראש המועצה עשה 1, 2, 3, 4 ביכולות שלו, כמובן. אבל תסביר את זה לאדם הפשוט, שלא מבין מרכיבי ביטחון-

מר שרון אלפסי:

רן, אני אומר את זה יותר פשוט. אנחנו כמערכת, קודם כל באנו לייצר ביטחון. תחושת הביטחון היא נגזרת של ביטחון, לפני הכל. החבר'ה עובדים פה לילות כימים כדי לייצר פה ביטחון. הציבור פה כרגע רוצה לקבל מידע שלא בהכרח אני יכול לתת לו אותו, ואני גם לא חושב שזה נכון כחלק ממערכת. אנחנו נזרים את המידע שמאוד רלוונטי באותו רגע. ואם נצטרך, ונזהה איום משמעותי בזמן אמת, אז תופעל פה אזעקה, בסדר? כדי להתריע. אם אני הייתי מפעיל אזעקה באותו יום, בבוקר היינו קמים היום, מי אתם שמפעילו אזעקה שלא היה כלום.

גב' דנה מורי:

כבר עשו לנו את זה, והכל היה בסדר.

מר שרון אלפסי:

לא, לא, היא מדברת, היא אומרת מחבלים ביישוב, מחבלים ביישוב. כן, כן, היא מדברת היום מחבלים ביישוב.

גב' קרן מ. רינות:

לא, זה יותר מזה. אני רק אומרת עוד משהו קטן. היום כמעט בכל בית יש נשק. ואחד הדברים שאותי הכי מפחידים זה ירי דו"צ-

מר שרון אלפסי:

חד משמעית.

גב' קרן מ. רינות:

וגם את הדבר הזה צריך לקחת בחשבון. אבל רק בגלל שאמרת שיש כבר 1,000,000 ש' שהם לטובת הגדר, והיות ואנחנו כבר יודעים שבעופרים יש...חוזרים ונישנים. אז השאלה היא, קודם כל אמרת שבמשרד הביטחון לא מתעדפים, אבל אז אני אומרת, למה צריך לתעדף, יש לנו תקציב. אני מניחה שהתקציב, חלקו-

מר שרון אלפסי: לא, התקציב הוא לגדר.

מר ניסים אלקובי: לא, הוא מוגדר למה?

גב' קרן מ. רינות: רגע. זה לא לגדר הזאת?

מר שרון אלפסי: לגדר, להקיף את בית אריה-עופרים בגדר אחת.

גב' קרן מ. רינות: שזה גם כולל את הקטע שנכנסים ממנו ויוצאים ממנו בעופרים.

מר שרון אלפסי: חד משמעית.

מר ניסים אלקובי: ברור.

גב' קרן מ. רינות: סבבה. אז-

מר רן מנו: אבל זה ללא מצלמות.

גב' דנה מורי: זו סתם גדר.

מר שרון אלפסי: בשלב הזה.

מר ניסים אלקובי: הגדר עצמה, עם המרכיבים... עם ההגדלה שלה, עם חצאית למטה מבטון, ולא כמו היום שאפשר לחפור מתחת-

גב' קרן מ. רינות: אבל זה בלי המצלמות וכל הגיבויים-

מר ניסים אלקובי: לא. אלה מרכיבים נוספים.

גב' קרן מ. רינות: אז אולי, אני פשוט אומרת כמחשבה. כי הם אמרו, עניין של תעדוף. אולי בגלל שכבר קורים פה אירועים, אולי צריך שוב לפנות. להגיד, בואו תבדקו את התעדוף-

מר שרון אלפסי: פנינו. כבר אמרתי מקודם שפנינו.

גב' קרן מ. רינות: למשרד הביטחון.

מר שרון אלפסי: כן, פנינו.

קהל: ...יעזור לך בתור משפחה שכולה, משרד הביטחון ממש לא עושים את התעדופים הנכונים. אומר לך את זה בתור...

מר מאור הרוש: אם זיהינו את אותה יציאה מפעם שעברה, ואנחנו יודעים שיש איזשהו סוג של עקב אכילס, המצלמה לא יודעת להתריע לנו בזמן אמת-

מר שרון אלפסי: א', אנחנו לא יודעים שזה עקב אכילס. אנחנו שזו נקודה שהיא הייתה אז, ולא ידענו שתהיה פעם שנייה שם. יש שם מצלמה שמוקמה בדיוק על הנקודה הזאת, בעקבות האירוע. אבל לא ידענו שייכנס מאותו מקום.

גב' דנה מורי : אז לא הבנתי, אז איפה אין מצלמה? כי אתה אמרת שאין מצלמה-

מר שרון אלפסי : אין מצלמה לכל אורך הגדר.

גב' דנה מורי : אוקי. אז יכול להיות שהם יצאו מאיפה שיש מצלמה, ונכנסו ממקום שאין מצלמה, נכון?

מר שרון אלפסי : הם אמרו לך שראינו אותם מאיפה הם נכנסו. אמרתי לך שראינו אותם הפעם נכנסים משם.

גב' דנה מורי : ומאיפה הם יצאו?

מר שרון אלפסי : אנחנו לא יודעים להסביר מאיפה הם יצאו.

גב' דנה מורי : יפה. אז הם כנראה מהמקום שאין בו מצלמה.

מר שרון אלפסי : לא, הם לא יצאו משם. אנחנו לא מזהים אותם ביציאה משם, מאותה נקודה.

מר מאור הרוש : אז יש עוד נקודה שאנחנו-

מר שרון אלפסי : כל הגדר.

גב' דנה מורי : כן, הנה.

מר שרון אלפסי : אם הם טיפסו על הגדר הזאת, הם יכולים לטפס על כל הגדר.

מר מאור הרוש : אבל שם יש שער בגדר הזאת.

מר שרון אלפסי : לא, מה פתאום. זו גדר שלנו, הגדר הביטחונית. על הגדר הביטחונית.

גב' קרן מ. רינות : זאת גדר בלי תלתלית, וכל העניינים?

מר שרון אלפסי : עם תלתלית, עם הכל. עם הכל. מה השאלה השנייה, מאור?

מר מאור הרוש : גם אם אין לנו תעדוף ממשרד הביטחון, ואתם רואים לנכון, אז צריך לשים מצלמה, גם מהמימון שלנו לפחות. בנקודות שאין לנו אינדיקציות כלשהן. עזוב, אני לא איש ביטחון, אני לא יודע. תלתלית גם על הרצפה, שטח לא יודע מה-

מר שרון אלפסי : בסדר, המלצתם, אמרתם מה שאמרתם, הכל בסדר. אבל נבדוק-

גב' דנה מורי : אבל אתה גם לא צריך להיכנס מהשער, כי ליד השער, הגדר שלמה-

מר שרון אלפסי : טוב, אני רוצה להמשיך-

גב' דנה מורי : אז אתה פשוט עובר מסביב. תסתכל על התמונות-

מר מאור הרוש : לא. ודבר אחרון שאני רוצה רק כהערה-

גב' דנה מורי : תסתכל על התמונות-

מר מאור הרוש : כהערה. בסוף הטענה, אני אספר לתושב את מה שהוא צריך, ולא את מה שהוא רוצה לשמוע, זה סבבה, וזה מגניב, וזה למנהל מחלקת ביטחון זה סבבה. אבל אני חושב שאנחנו כמועצה, אנחנו לא יכולים להתמודד עם כל השאלות האלה. בסוף, אנחנו לא אנשי ביטחון. יוצאת הודעה יחסית לקונית, שלא אומרת כלום לרוב האנשים, ל-90% מהאוכלוסייה היא לא אומרת כלום ההודעה-

גב' דנה מורי : כולל אליכם.

מר מאור הרוש : גם אלינו. יתרה מכך, היא גם לא אמרה שהוסר החשש לגמרי. זו הייתה הודעה שהיא, חבר'ה, אנחנו לא יודעים מה קורה. היה, ואנחנו עדיין לא סגורים מה קורה איתנו.

מר שרון אלפסי : אז אני אומר לך, מאור, והנה, אני אומר את זה פה בשולחן. בנושא הביטחון חירום, כל מה שאתם תגידו, כנראה שתגידו טעות. ולכן, אם אתם בנושא הביטחון, תפנו את זה לקב"ט המועצה, ותפנו את זה לפה למועצה. אני מבקש מכם בכל לשון של בקשה. אתם לא אמורים לתת תשובות בנושא הביטחון-

מר מאור הרוש : אנחנו גם לא רוצים-

גב' דנה מורי : אנחנו לא רוצים. אנחנו גם לא רוצים. אנחנו מעבירים אליך-

מר שרון אלפסי : רגע. סיכמנו פעם שעברה שאני רואה בכם כשגרירים בכל הנושאים האחרים. וזה נכון. קיבלתי את ההערה שלכם פעם שעברה. זה היה בנושא הבנייה, וזה היה בכל מיני אירועים אחרים, שאני חושב שזה נכון. שם המידע הוא שחור-לבן. הרבה פעמים יש מידע שאסור שייצא לציבור כחלק מחקירה,

ודיברנו על זה בעבר. ולכן בנושא הביטחון, אני מבקש מכם, והנה, אני אומר את זה גם בפני הציבור. אני מעדיף שתפנו את התושבים לגורם מקצועי, שזה קב"ט המועצה, רבש"צים, ואני כראש המועצה, בסדר? אני מבקש מכם. וזה לא חלילה בזלזול או משהו. כי אני אומר לכם, כי כל מה שתגידו בביטחון-

גב' דנה מורי : אנחנו גם לא רוצים לתת תשובות.

מר שרון אלפסי : אנחנו רק נייצר יותר לחץ. וזה סיפור תחושת הביטחון.

גב' דנה מורי : אבל ההודעה שיצאה הייתה מלחיצה.

מר שרון אלפסי : אבל זו הערה שאני יכול לקבל.

גב' דנה מורי : בסדר.

מר שרון אלפסי : עכשיו, כשאני לא עונה לך לטלפון, תרימי טלפון. התקשרת, עניתי לך. עניתי לך, אמרתי לך-

גב' דנה מורי : וגם אמרתי לך מה אני חושבת על ההודעה הזאת.

מר שרון אלפסי : בסדר, אני מקבל את זה עדיין.

גב' דנה מורי : ועדיין, מאז ועד היום לא יצא שום עדכון לתושבים.

מר שרון אלפסי : כי לא צריך לתת יותר ממה שיצא.

גב' דנה מורי : למה?

מר שרון אלפסי : כי ככה-

גב' דנה מורי : למה לא להגיד לתושבים את מה שאמרת עכשיו, למה?

מר שרון אלפסי : טוב, דנה, אני רוצה להתקדם.

מר רן מנו : אני רגע רוצה להוסיף משפט-

גב' דנה מורי : סבבה. כל תושב שפונה אליי מעכשיו, אני נותנת את הטלפון שלך.

מר שרון אלפסי : מעולה.

גב' דנה מורי : אני אומרת, אני חברת מועצה, אני לא מקבלת תשובות, תפנו לראש המועצה-

- מר שרון אלפסי :** את אומרת את זה כבר פעם רביעית, אין שום בעיה.
- גב' דנה מורי :** בסדר. אני פשוט אומרת...זה המצב, מה לעשות.
- מר שרון אלפסי :** הטלפון שלי בכל פוש שלי יוצא למטה, וכל מי שרוצה, יכול להתקשר. אני יודע לדבר עם התושבים.
- גב' דנה מורי :** אין בעיה, שידברו איתך-
- מר שרון אלפסי :** ואם יצטרכו לקבל תשובות, מעולה. אבל זה בדיוק מה שאמרתי.
- גב' דנה מורי :** אבל אנחנו פה רק בובות, כשאתה צריך אותנו, מרימים את היד כדי לאשר דברים-
- מר שרון אלפסי :** לא, לא, לא, לא. בנושא הביטחון ביקשתי-
- גב' דנה מורי :** לא. אמרת כבר 4 פעמים אמרתי את זה, בכל מיני נושאים, כי אלה התשובות שאני מקבלת-
- מר שרון אלפסי :** אבל לפעם שעברה-
- גב' דנה מורי :** אז אני אשב פה בשקט, לא אדבר כל הישיבה, לא אשאל שאלות, מתנצלת לתושבים. אתם רואים את התשובות שאני מקבלת. ואח"כ אני אחליט אם אני מצביעה בעד או נגד.
- מר שרון אלפסי :** רן, כן, סליחה.
- מר רן מנו :** אני רוצה רגע לומר משהו-
- גב' דנה מורי :** אלה התשובות-
- מר רן מנו :** מאור שאל מקודם, ואני חושב שאני לא איש ביטחון, אני לא מבין בביטחון. אבל ההיגיון שלי אומר. אני רואה בקבוצות המון חברים שיש להם חברים מהכפר ערבים. וכשאתם מעבירים מידע בתוך המערכת או בתוך הקבוצה, זה מגיע גם לאלה שלא צריכים לדעת את זה. ואז אנחנו בעצם מגלים להם את הדרך. אנחנו שמנו פה שמירה, ושמנו פה מצלמה. והם יידעו ללכת למקומות אחרים. לא תמיד לגלות הכל זה נכון, בעיניי.

גב' דנה מורי : לא אמרתי לגלות הכל. אבל להגיד, הם כבר לא נמצאים פה, היה אירוע-

מר שרון אלפסי : טוב, דנה, אני מתנצל, אני רוצה להתקדם-

גב' דנה מורי : לא אמרתי לסמן על המפה איפה אין מצלמה.

מר שרון אלפסי : טוב. שבוע שעבר סיכמנו את האירועים, סבב של אירועים. לפני הכל, נירה, תודה רבה, ענקית. אירועים מקסימים. לכל מי שפה וסייע ועזר. אבל נירה, מהרגע שספיר עזבה, וגם לפני, הובילה פה מהלכים, ועשו פה אירועים מדהימים. שבועות היה פה, אני חושב שהייתה פה היענות מדהימה, והציבור כל כך נהנה. וההיערכות שלך לקראת ה-2.7. היה ערב מתגייסים, שהיה גם, הייתה היענות מדהימה. יש לי ביקורת אולי על האמן שבחרנו וזה, אבל הייתה בחירה של הנערים. ואני שמח, והם מאוד, מאוד, מאוד נהנו. וכל סדרת האירועים, ואני מקווה מאוד שייכנס מנהל מחלקת תרבות חדש, ושיתופי הפעולה האלה מאוד, מאוד חשובים. סיכמנו ביום שישי באירוע במרוץ דרוך, שמלכתחילה דיברנו על מרוץ. קודם כל להחזיר את המסורת. ומסורת לקיים את האירועים. אני אומר לכם שאני בשבוע וחצי האחרונים, האירוע של מלכה ומעוז גב, עוד תפוס בשרירים. וכבר ליום חמישי הקרוב רוצים שנעשה עוד טורניר כדורגל, שכנראה יידחה. וב-22 יש לנו את טורניר הבנים. ואנחנו, אני חושב שקידום הספורט והזה, אני חושב שהוא סופר חשוב פה. אז באמת תודה לכל מי שעשה ופעל לטובת הצלחת האירוע-

גב' דנה מורי : אני חייבת לשאול. המגרש בעופרים, סיימו את העבודות?

מר שרון אלפסי : כן, אבל הוא עוד לא נמסר.

גב' דנה מורי : כי משחקים בו כל לילה. אני אומרת, אם עדיין עושים בו עבודות, תנעלו אותו, הוא פתוח.

מר שרון אלפסי : לא. כהחלטה שלי כרגע, המגרש גמור, בגדול. אבל מהרגע שהוא הסתיים, למרות שלא התבצעה המסירה, והילדים כל כך חיכו לזה, אז אני מוכן לקחת את הסיכון, ושהילדים ישחקו. אנחנו במקביל נשלים אותו, והשבוע אנחנו מסירה

מסודרת. אמרתי את זה גם לחבריה. למרות שלא בוצעה מסירה מלאה. אבל שהחבריה קודם כל ישחקו שם-

מר מאור הרוש : אני ראיתי שגם הברזייה בבית אריה פה גם נשברה.

מר שרון אלפסי : המה?

מר מאור הרוש : הברזייה. זאת שפה?

מר שרון אלפסי : כן, כן, רק פה. אז השבוע, כמו שאמרתי-

גב' קרן מ. רינות : גיליתם מי עשה את זה?

מר שרון אלפסי : סליחה?

גב' קרן מ. רינות : מי עשה את זה?

מר ניסים אלקובי : חיפשנו במצלמות, לא-

גב' קרן מ. רינות : לא ראיתם?

מר ניסים אלקובי : לא תפסנו-

מר שרון אלפסי : יש נקודה, שהסככה בדיוק מסתירה.

מר ניסים אלקובי : כן. לא הצלחנו לתפוס.

מר שרון אלפסי : סיום עבודות על מגרשי הספורט, נגעתי בזה. סיפור טיילת

הגפן. אני רוצה לגעת בזה טיפה. אני אעשה את זה קצר, ואני אדבר על זה. קודם כל, כדי כרגע להפריח פה את כל מה שאני שומע כרגע. הפארק הזה הוא פארק בתרומה מלאה, מלאה. אנחנו לא שמים שם שקל כמועצה. אנחנו משלימים שם טיילת בחלק התחתון, כחלק מהחזון שלי, זה היה להשלים שביל היקפי, שנוכל ללכת גם בשטחים הירוקים, בשטחים הפתוחים, שתהיה טיילת עם קצת צמחייה, שיהיה שביל הליכה מסביב ליישוב. בעופרים עכשיו עם הבנייה החדשה, כל השבילים שמתוכננים הם יגיעו עם שבילי אופניים, עם שטח להליכה, וגם שם אנחנו נשלים את זה. אבל עופרים באין ספור פיתוח. ולכן טיילת הגפן זה פרויקט שנוצר. ולכן אנחנו נרצה לראות, קודם כל, לא בטוח שזה מישהו אמר לי, טיילת נופלים, או טיילת נופלים. אנחנו נצטרך להעביר את זה בוועדת שמות. זה אחד מהדיונים. אבל אמורה להיות שם

טיילת להולכי רגל. שצריכה להיות כיפית, עם קצת צמחייה מסביב. לא אמור להיות שם, לא בניינים, ולא כל מיני סיפורים שאני שומע כרגע. אבל הטיילת הזאת בתרומה מלאה. אין שקל שהמועצה מוציאה על הפרויקט הזה-

מר מאור הרוש : תרומה ע"י מי?

גב' דנה מורי : מי תרם?

מר שרון אלפסי : כרגע, אלה שמכניסים את החמרא, חברת אלקטרה אמרה, כחלק מהשיקום, אנחנו מכניסים את החומר, וחלק מהחזון שלנו לעשות שם את השביל. הם מכניסים את החומר. ובתרומה לזה, הם עושים שם את השביל.

מר רן מנו : אבל מה עם כל תכנית הבנייה-

מר שרון אלפסי : לא קשור. זה לא מגיע לשם. אנחנו מדברים רק מתחת לרח' הגפן-

מר רן מנו : אני יודע איפה. אבל הרי כל השטח שם-

מר שרון אלפסי : בין 10 מ' ל-14 מ'.

מר רן מנו : היה אמור להיות תכנית בנייה-

מר שרון אלפסי : לא, שם לא.

מר מאור הרוש : לא, שמאלה. סוף הרחוב.

מר שרון אלפסי : מתחת ליהודה. אני לא מגיע לשם.

מר רן מנו : הרי אם אנחנו עכשיו ברח' הגפן, יש שביל שמגיע עד-

מר שרון אלפסי : נכון מאוד.

מר רן מנו : מצד שמאל, עולים קצת למעלה, היה צריך להתחיל הפנייה-

מר שרון אלפסי : קצת הרבה.

מר ניסים אלקובי : נכון, מעלה שילה.

מר רן מנו : התכנית הזאת עדיין קיימת?

מר שרון אלפסי : אנחנו לא נוגעים שם. כן, כן.

מר ניסים אלקובי : נכון.

מר רן מנו :

אוקי. אז איפה הולך להיות הפארק הזה?

מר שרון אלפסי :

מרח' הגפן, מתחת לרח' הגפן, הבית האחרון-

מר רן מנו : למטה?

מר שרון אלפסי : עד לבי"ס.

מר רן מנו : הבנתי.

מר שרון אלפסי :

היא צריכה להתחבר למעשה, עד דרך הביטחון שם, איפה שהרחבה של פעם היינו עושים את המדורות. שם היא צריכה להתחבר, צריכה להיות רחבה גדולה עם שולחנות, כיסאות וזה. ובסוף, יש את מצפה הבנים, עם השביל שמתחבר. ובע"ה, אני מקווה שנצליח לעשות אולי אפילו איזה סינגל עד לרח' הכרמים. כל זה, אנחנו לא שמים שם שקל.

מר רן מנו :

מה עם הביוב שיש שם כרגע-

מר שרון אלפסי :

לא, לא מגיעים אליו, לא נוגעים בו. לא מפריעים לו. אבל זה חלק מהפרויקט שאנחנו רוצים במסגרת הבנייה, לראות שאנחנו משקמים גם את הקו הזה, בסדר?

מר מאור הרוש :

עוד פעם אלקטרה. אלקטרה באים ושופכים את החומר. הם לא מטמינים. הם באים להטמין אצלנו. אבל זה טוב לנו, כי אנחנו צריכים את החומר. win, win situation.

מר שרון אלפסי :

יפה.

מר מאור הרוש :

אז הוא לא תורם. הוא במקום להטמין, הוא בא לזרוק אצלנו. אבל מה זה עכשיו הוא עושה את השביל? לא הבנתי, איזה שביל הוא עושה? הוא מכניס עכשיו את הבאגרים, ומיישר את כל השכונה?

מר שרון אלפסי :

הכל, כן.

מר מאור הרוש :

ואחרי שהוא יישר והידק את כל החמרא-

מר שרון אלפסי :

הוא שופך שם חומר, הוא שם שם צמחייה. שם עצים, שם ספסלים, כיסאות, עושה את השביל. זה הרעיון.

מר מאור הרוש : כולל האבנים המשתלבות, או אספלט, מה שזה לא יהיה.

מר שרון אלפסי : כל מה שצריך לעשות שם-

מר מאור הרוש : הכל?

מר שרון אלפסי : אלקטרה עושים את הכל.

מר ישראל מאיה : רגע. יש תכנית בכלל?

מר שרון אלפסי : כן, יש תכנית, יש תכנית ראשונית. כרגע אדריכל הנוף שלהם מכין לנו תכנית מפורטת. אבל יש תכנית ראשונית. תרצו, אני אשלח לכם אותה. ושהעליתי אותה בפוסט לפני שבועיים, ואני אשלח לכם אותה. דבר נוסף שיאתגר את כולנו, זה סיפור הכביש העוקף מערבה. הכביש שאנחנו נוסעים, 465 הוא נוסע מפה לכיוון מחסום רנתיס. יש כוונה לסגור אותו לקראת אמצע החודש. זו כרגע כוונה של נתיבי ישראל. כמובן שאמרנו-

מר דורון שרעבי : סגירה זמנית.

מר שרון אלפסי : לא, סגירה קבועה.

מר ניסים אלקובי : סגירה, סגירה.

מר שרון אלפסי : קבועה. הדיון העמוק שנעשה, אני כבר מתעסק עם זה כבר כמעט שבוע בסיפור, שאני לא מוכן שתהיה סגירה בלי שיש מענה לפחות של שני נתיבים, והסדרי תנועה בעופרים. בעופרים, מכיוון שהצומת שם לא מסוגלת להכיל את הכמויות, ישבנו עם המשטרה, ותהיה שם הסדרה של כיכר. כיכר, חוץ מהכיכר שאנחנו בונים עכשיו, הכיכר המרכזית, שתאגד את שני הכבישים. אנחנו רוצים כיכר זמנית על 465 למטה, ב-T של עופרים, שתהיה שם כיכר זמנית-

גב' דנה מורי : איפה שיש תאונות כל הזמן?

מר שרון אלפסי : כן. תהיה שם כיכר. בפועל-

מר ניסים אלקובי : הם התחילו שם כבר, אם ראית.

מר שרון אלפסי : בפועל, כבר אישרנו עם נתיבי ישראל את הכיכר שאמורה לתת חיבור של כביש 465 מצפון לדרום. ואת כביש העוקף שלנו

שיתחבר, והכניסה לעופרים. יש לזה תכניות. יש כבר תכנון מפורט. היו אמורים להיכנס לקראת סוף מאי. אני מעריך שזה יקרה לקראת יולי. הם אמורים להיכנס בחורף, אחרי כל ההסדרה של הכביש הזה. אין הפרעה לתנועה, אין הפרעה לתנועה בשום שלב-

גב' קרן מ. רינות : אבל יש לי שאלה. אתה נתת פה מענה לעופרים, אבל מה עם בית אריה?

מר שרון אלפסי : שנייה, אני אומר. זה בדיוק מה שאני מסביר. והכיכר הזאת תיתן מענה ביטחוני. היום אתה מגיע לצומת, בעמוסים אי אפשר לצאת. כשאתה נכנס לכיכר, כמובן שהתנועה יותר זורמת, והרבה יותר קל להשתלב. בנוסף, ביקשנו לפתוח את השער הצפוני, ולשים שם מאבטח, לפחות העומס. זאת אומרת, 4 שעי בבוקר, ו-4 שעי אחה"צ. מ-15:00 עד 19:00, או מ-16:00 עד 20:00-

גב' קרן מ. רינות : אבל לא תהיה לנו ברירה. נהיה חייבים לצאת משם, לא?

מר שרון אלפסי : לא, אין בעיה, כן. זה שני הנתיבים שיהיו פתוחים כדי להקל על העומס-

גב' קרן מ. רינות : מה זה נתיבים? בשביל לצאת, סתם, לשוהם, אני צריכה היום לעבור או דרך עופרים-

מר שרון אלפסי : או דרך השער הצפוני, או דרך עופרים-

גב' קרן מ. רינות : או מהשער הצפוני-

מר שרון אלפסי : נכון מאוד.

גב' קרן מ. רינות : ואז לצאת לכיוון הכפר, ואז לרדת-

מר שרון אלפסי : נכון. והסיפור הזה כרגע, הם רצו לסגור כבר לפני כמעט חודש וחצי, וכמובן שלא אישרנו. הצלחנו לעכב את זה. היום הייתה לי שיחה עם ניסים פרץ, מנכ"ל נתיבי ישראל, במטרה לראות שיש הסדרה. הם כרגע, לא היה להם בתכנית לשים שם מאבטח. אנחנו כרשות לא יכולים לשים שם מאבטח. אני מחכה לתשובות ממנו. ואם יהיו תשובות, אני אהיה מוכן לשתף פעולה. אם לא יהיו תשובות, ולא יתנו מענה, האירוע

הזה יותר יאתגר אותי. יותר יאתגר אותי, א', כי אין לי שום כוונה לפגוע באיכות החיים של התושבים. לפחות לפגוע בהם כמה שפחות. וזה אירוע, אם אני נוסע היום דרך עופרים, זה חתיכת אירוע-

גב' קרן מ. רינות : בטח שזה אירוע-

מר שרון אלפסי : אני לא מוכן שזה מה שיקרה-

גב' קרן מ. רינות : זה עוד 10 דק' בדרך.

מר שרון אלפסי : ולכן זה לא יקרה. אני גם לא מוכן לתקצב את זה, כי זה לא כביש שלי. זה כביש בין עירוני. ולכן, הם יצטרכו לתת לזה מענה. הם יצטרכו לתת לזה מענה-

גב' קרן מ. רינות : מה בוער לסגור את הכביש? אני לא מבינה.

מר שרון אלפסי : כי הכביש שם בחיבור שלנו החוצה, בנקודה של החיבור עם הכביש, הגובה שם הוא בערך 14 מ'. כדי לאפשר להעביר תשתיות, זה מחולק לכמה שלבים. הם גומרים את התשתיות הראשוניות, הם נכנסים מקורות וחברת חשמל להקים תשתיות, משהו כמו עוד 3 חודשים, ואז הם נכנסים לסלילה. הם לא יכולים להקים תשתיות בלי שיש תשתיות בסיסיות. ולכן, הם יהיו מחויבים לסגור את-

גב' קרן מ. רינות : הם מחויבים לתת מענה נורמלי.

מר שרון אלפסי : כן. ולכן, זה חלק מהאירוע. אבל הכיוון הוא, הם מדברים על ה-11, אני אומר, אם יהיו נתונים, אני מוכן לדבר על ה-16, אולי. אבל בתנאי שאני מקבל תשובות עוד השבוע. יש תהליכים של שיווק, יש תהליכים של לדבר את זה לציבור.

גב' לימור שחק : אבל שרון, אם אתה לא מקבל מענה שמספק אותך, אותנו כמועצה, הם יכולים לסגור את הכביש. זאת אומרת, זה לא משהו-

מר שרון אלפסי : א', הם יכולים-

גב' לימור שחק : הם יכולים. צריך לדעת את זה.

מר שרון אלפסי : הם יכולים לסגור את הכביש. אני מעריך שהם לא יעשו את זה חד צדדית, כי אני חושב שה-200,000 ש"ח יעלה להם בשנה וחודשיים שהם עובדים על הכביש. ציבורית, הם יאותרו הרבה יותר. אגב, גם אני אהיה בפרונט, במידה וזה לא יקרה. והסברתי להם את זה מאוד, מאוד ברור. במידה ולא ייתנו מענה הולם, וכתוצאה מזה אנחנו נעמוד בפקק מעופרים עד למעבר, זה לא יקרה שאני תומך בזה, לא יקרה. ולכן אני רוצה שזה ברור לנו שזה צריך לקרות, ברור שכל שזה יקרה יותר מהר, ויותר קצר, זה יהיה יותר טוב. אבל הם יהיו חייבים לתת לזה מענה. עכשיו, אני מקווה מאוד שגם נצליח במאבק הזה. אני חושב שניסים איתנו, משרד התחבורה איתנו. נרתום את כל מה שאפשר-

מר דורון שרעבי : ניסים, מנכ"ל נתיבי ישראל.

מר שרון אלפסי : כן. וזה אני אעדכן אתכם. זה אנחנו נעדכן. זה אירוע שצריך לעבור דברור מסודר לציבור, כדי שיכירו גם את הסדרי התנועה והכל. ואני מקווה מאוד שזה יעבוד. ניסים.

2. הקמת ועדת שמות.

מר ניסים אלקובי : טוב. הנושא שנשאר על סדר היום זה הקמת ועדת שמות. דיברנו על זה באופן כללי, ואנחנו מבקשים באמת למסד את הנושא, על מנת שכל שכונה וכל כיכר, וכל רחוב, וכל משעול, וכל גן ביישוב שלנו יקבל שם באופן מוסדר. וזה הזמן בבקשה. בעיקרון, ועדת שמות מורכבת מנציגי ציבור מביניכם. יו"ר ועדה, זה או ראש מועצה, או מישהו יסמך כאן מטעמו.

מר שרון אלפסי : אני, אני.

מר ניסים אלקובי : נציגי ציבור, וכמובן מהנדס המועצה, שמחויב להיות שם. הוא סוג של מזכיר, והמביא והמוציא של הוועדה.

מר שרון אלפסי : אני חושב שניציג מכל סיעה, וזה חשוב מאוד. ואם הם רוצים להביא עוד איזה נציגי ציבור, שזה חשוב מאוד. אני רוצה להגיד על זה כמה מילים. הנושא הזה היה פה כחלק מבסיס, אבל מה שנוצר פה בשנים האחרונות, שחברות קבלניות נכנסות, ונותנות שמות לשכונה בלי שליטה של הרשות, עצרנו את זה, זה לא יכול לקרות, הדבר הזה. יש פה, אגב, אני חושב שיש הגדרה. אני חושב שיש פה הגדרה מאוד, מאוד ברורה בשם של שכונה. ולכן, זה גם משנה הרבה פעמים את מה שאנחנו רוצים להציג שם. ולכן, ועדת שמות היא קריטית. צריך להציג קו מסוים. צריך ללכת עם הקו הזה. ואנחנו צריכים, זו ועדה שהיא חייבת להתקיים עכשיו, כי אנחנו עצרנו את גבעת הודיה. כרגע בפרסום שלהם, הם רצו להוציא שלטים. אמרנו להם, לא נאפשר. נחלת בנימין, אין לו שם. טרקלין ע"ש מי נתנו. השכונה הלבנה, מה זה אומר שהשכונה לבנה? זה אומר ששחורים לא יכולים לקנות שם? חבר'ה, יש פה דברים שחייבים. אנחנו צריכים להתוות פה קו, ולהיצמד אליו. אז אני חושב שלא יודע, קראו שם השכונה הלבנה. מה זה אומר, שאף אחד אחר לא יכול לקנות שם?

מר רן מנו : היא שחורה?

מר שרון אלפסי : יש לנו יותר מדי, וצריך שיהיה קו מאוד, מאוד מנחה. ואנחנו נגדיר אותו. ולכן זה חשוב.

מר רן מנו : השאלה, אם באמת צריך ועדה, ולעשות טררם. האם אי אפשר ועדה שנקבע או תתכנס פעם אחת, תקבע 20 שמות לרחובות, 20 שמות לזה, והולך לפי הזה, במקום להתחיל עכשיו-

מר שרון אלפסי : א', אפשרי, כי הדברים מאוד ברורים לנו עכשיו. אנחנו רואים אילו שכונות נבנות. ולכן, בהחלט אפשר. ועדה אחת, היא תתכנס אחת לרבעון, אחת לחצי שנה, או בהתאם לצורך. אבל זה צריך לקרות, ואנחנו צריכים לקבוע את. עכשיו, אני חושב שניציג מכל אחת מהסיעות, זה נכון שיהיה בתוך-

מר רן מנו : אולי לשתף בוועדה הזאת בני נוער, או בת נוער.

מר שרון אלפסי : מעולה. מעולה.

- מר רן מנו :** ניתן להם להיות חלק מהעניין.
- מר שרון אלפסי :** נציג, שניים. אתם רוצים כולם...אפשר, אין בעיה.
- מר רן מנו :** גברת חינוך.
- גב' לימור שחק :** אני ממש אוהבת את הרעיון.
- מר שרון אלפסי :** בסדר גמור, מצוין. אין בעיה. אפשר להוציא לציבור, ואפשר זה. אין בעיה.
- מר דורון שרעבי :** בואו נבדוק מי מעוניין פה להיות.
- מר שרון אלפסי :** עוד הפעם, זו ועדה, היא צריכה להיות ועדה פורמלית. יש לזה הגדרה מבחינת-
- מר ניסים אלקובי :** אה, לא, לא, לא. היא חייבת להיות מורכבת מנציגי ציבור, ונציגי העירייה, נבחרי ציבור. וממהנדס המועצה.
- מר רן מנו :** כמות?
- מר ניסים אלקובי :** מה זה?
- מר רן מנו :** יש כמות?
- מר ניסים אלקובי :** אין כמות.
- מר רן מנו :** לא. אני שואל אם חובה-
- מר שרון אלפסי :** בסדר גמור, אין בעיה.
- מר ניסים אלקובי :** צריך להחליט קודם מפה. ומי-
- מר שרון אלפסי :** יש פה מישהו בתוך המליאה שלא רוצה להיות בתוך הוועדה הזאת? אתה לא רוצה להיות? אוקי. מה שאתם רוצים.
- גב' דנה מורי :** אחד מאצלנו.
- מר שרון אלפסי :** קרן ונירה.
- גב' קרן מ. רינות :** נירה ואני נהיה.
- גב' דנה מורי :** ודנה.
- מר רן מנו :** רגע, דנה.
- מר שרון אלפסי :** דנה וישראל?

מר רן מנו : לא, ישראל לא צריך. אחד מספיק. ושיכניסו איזה נער אחד, או נערה.

גב' דנה מורי : בסדר. זה כבר אח"כ נשב אנחנו, ונראה-

גב' לימור שחק : אבל בני נוער, זה רעיון מעולה-

מר שרון אלפסי : ואני יו"ר.

מר ניסים אלקובי : תביאו גם שמות. עוד פעם, זה נציג ציבור. תביאו שמות של נציגי ציבור.

מר רן מנו : אני בכלל חושב, ברשותך. אני לא יודע, צריך לבדוק עם היועמ"ש שלנו. בוועדות מהסוג הזה, אולי באמת חשוב לערב את הנוער שלנו בעניין הזה, ולהכניס אותם. אפילו לא כאיזשהו חלק לא יודע-

מר ניסים אלקובי : שמצביע, אבל שמשפיע, כן.

מר שרון אלפסי : אז אנחנו-

מר רן מנו : הם מבינים את ההתנהלות-

עו"ד עופר רזניק : תראה. בני נוער קטנים, פחות. אם זה מה שכולם רוצים, זה מה שיהיה. רק אני מזכיר שיש חלקים לא קלים בוועדת שמות, לפעמים. וחשוב לקחת את זה בחשבון, אם יש-

מר מאור הרוש : מה יש, מה לא קל?

מר דורון שרעבי : חלקים לא קלים.

עו"ד עופר רזניק : יש חלקים לא קלים בוועדת שמות-

מר ניסים אלקובי : זה הנצחות.

עו"ד עופר רזניק : וצריך לראות אם ילד יכול-

מר רן מנו : הילדים שלנו במדינת ישראל מתמודדים עם דברים הרבה יותר גרועים.

מר מאור הרוש : יש לכם רצון להנציח שמות של אנשים ברחובות?

מר שרון אלפסי : לא. אבל בוועדה, אם הוועדה תחליט שכן, אז כן. אני חושב שזה לא בהכרח. אני חושב שזה לא נכון. אבל בגדול, אם

הוועדה תחליט שכן, אז בסדר. אם פתאום יגיע איזה מישהו,
גיבור ישראל, ויחליטו לקרוא על שמו-

מר רן מנו : אבל אני מניח שיש קריטריונים לוועדות-

מר ניסים אלקובי : נכון.

מר רן מנו : ואם אין קריטריונים, אנחנו צריכים למצוא ליצור את
הקריטריונים-

עו"ד עופר רזניק : בד"כ נציגי ציבור הם בגירים-

מר רן מנו : לא, לא. הכוונה מבחינת השמות. האם יש קריטריונים, של-

מר שרון אלפסי : של מה?

גב' קרן מ. רינות : ראה ערך, רח' בא לי.

מר שרון אלפסי : כן, כן, בהחלט, בהחלט.

עו"ד עופר רזניק : תראה, זה תלוי כמה ילדים אתה מכניס-

מר ניסים אלקובי : נסעתם רחוק מדי.

מר רן מנו : אתה מכניס אותם בשביל לתת להם את הקטע של החיבור
ליישוב, ואתה יודע-

מר דורון שרעבי : האם הוועדה הזאת היא תתעסק גם בשמות של מבנים? נגיד,
אם מישהו רוצה הנצחה על שמו-

מר ניסים אלקובי : אמרתי, כל מבנה, כל רחוב, כל משעול, כל גינה שרוצים, כל
כיכר שאתה רוצה לבנות. לא כל אחד מחליט איך הוא קורא
לאותו מקום, לאותה פינה.

מר שרון אלפסי : טוב. להעלות את זה להצבעה. אתם רוצים להגיד עכשיו נבחר
ציבור?

גב' דנה מורי : אמרנו.

מר שרון אלפסי : לא. נציגי ציבור.

מר ניסים אלקובי : לא. נציגי ציבור.

גב' דנה מורי : לא, לא, לא. אין לנו עוד-

מר שרון אלפסי : מעולה. אפשר לצרף אח"כ, תוך כדי תנועה.

מר מאור הרוש : אבל אני ממליץ שיהיו קצת יותר מעופרים. שלא יגידו אח"כ שהחליטו בשבילם.

מר שרון אלפסי : שיבואו באהבה, בכיף. מה, אנחנו מגבילים? חבריה, אני לא אומר מגדיר יותר עופרים, בית אריה. מי שרוצה להיות, ומרים את היד, רוצה להיות חלק מזה, עדיין לא אמרנו לאף אחד לא. לכן בית אריה, עופרים, כל מי שרוצה להיות בוועדה הזאת, תגידו מי, ואנחנו על זה. אין פה הגדרות, חבריה, אני מבקש. חבריה, כרגע, רק מי שהחלטנו כרגע פה על השולחן הזה. מדובר על-

מר ניסים אלקובי : שרון.

מר שרון אלפסי : אני יו"ר הוועדה. קרן, נירה, דנה, לימור, דורון, מהנדס המועצה. מי בעד? פה אחד.

מר רן מנו : זה חייב להיות, דרך אגב, אי זוגי, כן? כדי שלא יהיה לך מצב של הצבעה-

גב' דנה מורי : בסדר. יש עוד נציגי ציבור שנכניס.

מר ניסים אלקובי : אבל תמיד בוועדה גם כן, יש ליו"ר-

מר שרון אלפסי : זכות וטו.

מר ניסים אלקובי : כן.

החלטה :

הוחלט פה אחד להקים ועדת שמות כדלקמן:

יו"ר הוועדה – שרון אלפסי.

חברי הוועדה – קרן מורה רינות, נירה אטיאס, דנה מורי, דורון שרעבי ומהנדס המועצה.

3. אישור פתיחת בריכה.

מר ניסים אלקובי : סעיף 3, אישור פתיחת הברכה לעונת 2025-

מר שרון אלפסי : אני רוצה להגיד על זה כמה מילים, בקצרה. שנה שעברה, מאוד, מאוד אותגרנו, והלכנו דווקא עם הציבור, והחלטנו לפתוח את הברכה במחירי קרן. אני חושב שזה יהיה קודם כל יופי של מהלך כלפי הציבור, והוא היה נכון. רק שזה מאוד, מאוד אתגר אותנו. הציבור הצביע ברגליים, ולא הגיע לעשות מנויים למרות המחירים. ולא משנה מה הסיבות. הברכה, הקירווי, החימום. הכל, הכל ביחד, אני מתחבר להכל. אבל הברכה הזאת, מהרגע שהיא קיימת, היא צורך. היא צורך לציבור. אני גם לא רוצה לראות חודשיים ילדים מסתובבים ברחובות, מאוד, מאוד מאותגרים. ואני חושב שגם השנה הברכה הזאת צריכה להיפתח, למרות שהיא תיפתח בהגדרה שלנו, אם כן נקבל פה החלטה, מה-1.7 עד סוף ספטמבר. סה"כ, 3 חודשים. שבהם, במקביל אנחנו נצא שוב למכרז, או לנוהל מסודר לפי המלצת היועמ"ש, שבו עדיין ננסה לחפש מישהו שייקח ויפעיל את הברכה הזאת לאורך כל השנה, כולל כל השדרוגים שבתוך זה. אני אומר את זה, ואמרת את זה, ואמרת פה לכל מי שדיבר איתי. הברכה הזאת היא מבחינתי של המועצה שלא תכניס שקל, אבל שהיא תיתן את השירות הזה לציבור. שהציבור יידע לקבל את זה, שיידע להשתמש בדבר הזה. ושבאמת נוכל לתת את השירות הזה לאורך כל השנה, בייחוד אם הוא כבר קיים. יצטרפו להשקיע שם לא מעט כסף. הערכה שגם עכשיו פתיחת הברכה הזאת תעלה לנו בסביבות כמעט 100,000 ₪ בשלבים הראשונים. אבל אם באמת נצליח להוציא אותה לשיווק כבר בשלבים הראשונים, אז נראה איך אנחנו מתקזזים עם המפעיל, או עם מי שזה לא יהיה. אבל אני חושב שזה הכרחי שהברכה תיפתח, בניגוד להמלצות. וההמלצות הן סופר לגיטימיות, כי הן נכונות. אנחנו לא בנויים היום, אתם שומעים את כל הדיונים. אנחנו לא בנויים היום להיכנס לגירעון ממותרות. אבל אני לא חושב שזה מותרות. אני חושב שזה צריך בקיץ. יש פה ילדים שיסתובבו, ניסינו למצוא כל מיני פתרונות-

גב' קרן מ. רינות : יש לי הערה על זה.

מר שרון אלפסי : וזה חשוב.

גב' קרן מ. רינות : קודם כל, אני מבינה מאוד מה שאתה אומר. אם אתה מדגיש את הקיץ, ואנחנו יודעים שכל חודש אנחנו מפעילים את הבריכה הזאת, בעצם יש פה גירעון, אוקי? אז אנחנו אולי צריכים לחשוב. כי מנויים, לא בטוח שיעשו. זאת אומרת, אולי יעשו כרטיסיות-

מר שרון אלפסי : אין בעיה, אין בעיה.

גב' קרן מ. רינות : אז יכול להיות שאנחנו צריכים בגלל מה שאתה אומר, קיץ, ילדים מסתובבים, מענה. גם ככה מספטמבר, למרות החגים ולמרות זה, כבר אין תנועה בבריכה. לפתוח אותה לחודשיים האלה. ואז לספוג באמת את העלויות האלה, רק בחודשיים. ובספטמבר, שלא תהיה בריכה, גם ככה לא מגיעים אליה בספטמבר. אין צורך במהלך הבוקר בבריכה. הילדים בבתי ספר. וגם אם יש חג, אז בסדר-

מר שרון אלפסי : אז בסדר. קודם כל, אני מקבל-

מר דורון שרעבי : גם קריר בספטמבר.

מר שרון אלפסי : אני מקבל את מה שאת אומרת-

גב' קרן מ. רינות : לא, לא בהכרח-

מר שרון אלפסי : לא השנה, לא בשנים האחרונות. שנים האחרונות החורף מתארך, הוא מגיע מאוחר.

גב' קרן מ. רינות : אבל אתה צודק שאחיה"צ כבר אי אפשר להיות בבריכה גם בספטמבר.

מר שרון אלפסי : קרן, א', אני מקבל. וזה הרעיון הוא שמה שכרגע קורה, א', לקבל הסכמה עקרונית גם אם זה ליולי, אוגוסט. אבל לקבל הסכמה עקרונית שאנחנו פותחים את הבריכה גם השנה.

גב' קרן מ. רינות : כמה זה יעלה לנו, לפי הצפי?

מר ניסים אלקובי : מותנה באישור משרד הבריאות.

מר שרון אלפסי : ומותנה באישור של משרד הבריאות.

מר מאור הרוש : ניסים, בתחשיב פתיחה 100,000 ₪, ואחזקה תוספת בחודש? עוד 100,000 ₪ כל חודש?

מר ניסים אלקובי : כן. אנחנו מעריכים גירעון של סדר גודל-

מר רן מנו : לחודשיים, או-

מר ניסים אלקובי : לחודשיים, 300,000 ₪ או 400,000 ₪.

מר שרון אלפסי : או 400,000 ₪.

גב' קרן מ. רינות : למה 400,000 ₪?

מר שרון אלפסי : אם זה 3 חודשים. כאילו, 100,000 ₪ פתיחה, וכל חודש 100,000 ₪.

גב' קרן מ. רינות : אז נניח 300,000 ₪, אבל יש הכנסות. זה אמור לצמצם-

מר ניסים אלקובי : זה אחרי הכנסות. במידה ויהיו הכנסות ומספר מנויים-

מר מאור הרוש : אה, זה מספר לאחר הכנסות?

מר ניסים אלקובי : כן.

מר רן מנו : איך אתם רוצים שאנשים יעשו מנויים, כשאתם פותחים להם-

מר ניסים אלקובי : רגע. סליחה, רגע, אני אגיד תכף. הכנסות ביחס למספר המנויים משנה שעברה. אם יעלה מספר המנויים-

מר שרון אלפסי : או הכרטיסים.

מר ניסים אלקובי : או שהכרטיסיות יכניס, אז זה יקטין.

מר רן מנו : אם אתם רוצים להקטין את הזמן שהבריכה תהיה פתוחה, למה שאנשים יעשו מנויים?

(מדברים ביחד)

מר ניסים אלקובי : האישור שצריכים לקבל היום הוא עקרוני, האם פותחים, כן או לא. ואם פותחים-

מר מאור הרוש : לא, אבל אתה חייב להגיד להם אם זה חודשיים או שלושה, כי אם אתה פותח לחודשיים, המנוי יורד, כי זה פחות חודש.

מר ניסים אלקובי : המנוי יורד, או שצוות ההיגוי נשב ונצטרך לקבוע-

- גב' דנה מורי :** אבל רגע, זה צריך להיות ברור שאם פותחים את הבריכה, אני מתחברת למה שקרן אמרה, שזה צריך להיות לחודשיים. אבל המחירים לא יכולים להיות, לא של המנויים, ולא של הכרטיסיות, כמו שהגדרתם אותם.
- גב' קרן מ. רינות :** לא? צריך להתאים את זה -
- מר מאור הרוש :** כרטיסיה זה לא משנה. כרטיסיה אין לה תקופה.
- גב' דנה מורי :** כרטיסיה, שנה שעברה...עכשיו עם הכרטיסיה אתה לא יכול להיכנס ביום שישי, למה?
- גב' קרן מ. רינות :** אבל זה לא שינה -
- גב' דנה מורי :** תאפשר אבל גם עכשיו כן להיכנס ביום שישי, ותביא גם את הדתיים.
- מר שרון אלפסי :** אנחנו לקחנו כרגע לקבל אומדנים. לקחנו את הבריכות שיש מסביבנו, והורדנו שם גם -
- גב' דנה מורי :** אני יודעת איך הגיעו לחישוב.
- מר שרון אלפסי :** ולכן הגענו להחלטה הזאת. המועצה לא יכולה לספוג יותר ממה שכרגע קורה. אנחנו פותחים את הבריכה, ולוקחים פה חתיכת סיכון. והציבור יחליט אם הוא רוצה לנסוע לנעלה באותו מחיר, או להישאר פה באותו מחיר עכשיו. אני יכול לקבל את הכל. בסוף -
- גב' דנה מורי :** אבל אתה לא יכול לעשות אותו מחיר, ואתה לא נותן את אותו שירות.
- מר ישראל מאיה :** זה גם לא אותו דבר.
- מר שרון אלפסי :** מאיזו בחינה?
- מר ישראל מאיה :** כי מבחינת הבריכה, חוץ מאשר בריכה -
- מר שרון אלפסי :** נכון.
- מר ישראל מאיה :** ולא מחומם -
- מר שרון אלפסי :** קיץ.
- מר ישראל מאיה :** מקלחות לא מטופלות, אז מה?

מר שרון אלפסי : קיץ.

מר ישראל מאיה : אז מה?

מר שרון אלפסי : הבריכות הלא מטופלות, הן לא בתחום הבריכה, זה בקאנטרי.

מר ישראל מאיה : המים בתוך הבריכה קרים. ואני יודע מה שאני אומר, כי אני הייתי שם.

מר שרון אלפסי : חבר'ה, הגיעו למקום לקבל החלטה. אני אמרתי לכם את שלי, מה אני חושב. והילדים בייחוד, הילדים מזיעים במים.

גב' קרן מ. רינות : רגע... כמובן בערבים בקיץ לעשות הקרנות סרטים, ולעשות-

מר שרון אלפסי : לא.

גב' דנה מורי : אין כסף, אין תקציב.

מר ניסים אלקובי : זה יגדיל את הגירעון.

גב' דנה מורי : כמה כסף עולה לשים מקרן וסרט?

מר ניסים אלקובי : זה לא עניין של המקרן והסרט. את צריכה שם צוות.

מר מאור הרוש : את צריכה ניקיון אח"כ. פופקורן-

מר ניסים אלקובי : לא, עוד לפני, עוד לפני. יש בריכה, את צריכה מפעיל מקום וחובש-

(מדברים ביחד)

גב' דנה מורי : אבל זה גם יכניס לך כסף, אם אתה תעשה אירועים. כמה יעלה לך עוד?

מר שרון אלפסי : אבל זה כבר ועדת היגוי. חבר'ה, נקבל את ההחלטה, ואחרי זה איך לעשות את זה, ומה לעשות תוך כדי בחודשיים האלה, אני חושב שאפשר לעשות.

גב' דנה מורי : לא, לא, רגע. אני רוצה שהדברים יהיו ברורים-

מר מאור הרוש : אני שנייה רוצה להתייחס ליום שאחרי. דעתי הייתה מאוד נחה פה נגד לפתוח בריכה, אבל הצורך של התושבים והשיחות אני מבין עד כמה זה חשוב לחלק מהתושבים. יכול להיות

באמת שהמועצה צריכה לספוג את זה. אבל מבחינתי, זו השנה האחרונה שאני סופג את זה. זאת אומרת-

מר שרון אלפסי : אני מסכים.

מר מאור הרוש : זה לא יקרה יותר. אנחנו יוצאים למכרז. פעם אחת התבשרנו בלא. גם אח"כ כשעשינו תיקון התבשרנו באף אחד לא מציע. עכשיו אנחנו מעשים מעשה-

מר ניסים אלקובי : איזשהו נוהל.

מר מאור הרוש : עוד הפעם. אבל אחד הדברים שאני מאוד רוצה שיהיו ברורים לעתידי, זה שהבנאדם הולך להשקיע כסף. אני לא מדבר על זה שאנחנו לא רוצים להכניס כסף-

מר שרון אלפסי : כולם מכירים. אין דבר כזה-

מר מאור הרוש : אין סיכוי שהוא משקיע מתחת לאומדן.

מר שרון אלפסי : אנחנו אומרים שאנחנו לא מכניסים מהסיבה הפשוטה, כי הוא יצטרך להשקיע-

מר רן מנו : אתה מדבר כאילו יש לך-

מר ניסים אלקובי : לא. אין מצב שהוא עובד מתחת למפרט.

מר רן מנו : חבל על הזמן, עומדים בתור, אנשים עומדים בתור לקחת אותו. אתה תילחם-

גב' דנה מורי : אבל אתה בכלל צריך-

מר ניסים אלקובי : עדיין יש התעניינות-

מר רן מנו : בסדר, אבל עדיין אתה יכול-

מר ניסים אלקובי : וביקשנו מהיועמ"ש-

מר רן מנו : הבנאדם שיעבוד ב-500,000 ש"ח, אני לא רואה הרבה קופצים.

מר ניסים אלקובי : שלא ישימו לי-

מר מאור הרוש : כדי שיספוג אנשים בפחות.

מר רן מנו : כשאתה אומר 1,000,000 ש"ח, זה 1,500,000 ש"ח.

מר ניסים אלקובי : שלא ישים לא 1,000,000 ₪, ולא 1,500,000 ₪. שיעמוד בכל המפרט שמחייב. איך הוא עושה את זה-

מר מאור הרוש : אבל אם בנאדם יבוא, והוא יעשה את המפרט המחייב-

מר שרון אלפסי : קודם כל, יש לו שם פוטנציאל אדיר.

מר ניסים אלקובי : לא של משרד הבריאות. את המפרט שפרסמנו אנחנו.

מר מאור הרוש : באומדן.

מר ניסים אלקובי : נכון, נכון. אם הוא יודע להביא את אותו פריט בשוק בפחות, שיביא אותו.

מר מאור הרוש : מה היו הדברים הגדולים אבל? מה היה?

מר שרון אלפסי : חימום, הנמכה של הבריכה, בור יזום, קירוי, אקוסטיקה. רן, מה שאני אומר-

מר ניסים אלקובי : אנחנו, ההערכה שלנו הייתה קצת יותר מ-600,000 ₪.

מר דורון שרעבי : 600,000 ₪?

מר ניסים אלקובי : ל-3 חודשים, החלק היחסי, 611,000 ₪. יולי, אוגוסט, ספטמבר.

מר דורון שרעבי : לא. יוני, יולי, אוגוסט.

מר ניסים אלקובי : אין יוני. אתה עכשיו ביוני, יוני מת. אם אתה מקבל החלטה היום, ממחר בבוקר מתחילים לעבוד להיערך בתקווה ל-1.7 אתה פותח.

מר שרון אלפסי : וב-2.7 יש לנו את יובל-

מר דורון שרעבי : אבל רגע, אבל אם מוותרים על ספטמבר, אז אנחנו מדברים על-

מר ניסים אלקובי : על חודשיים, כמו שהציעו פה-

גב' קרן מ. רינות : זה מצמצם את הגירעון.

מר ניסים אלקובי : כן. כי ה-100,000 ₪ פתיחה, אתה שם אותם...בלי הכנסות.

מר שרון אלפסי : אם יש מישהו שנכנס, הוא ייכנס ב-1.7.

מר ניסים אלקובי : יש לך 100,000 ₪ פתיחה, שאתה חייב לשים.

מר שרון אלפסי : אנחנו עכשיו התבקשנו לזמן אותם, ולעשות-

מר מאור הרוש : רגע, שאלה לא פחות חשובה. מי הולך להחזיק את הבריקה?
אין לנו מישהו מבוגר אחראי. אין לנו מנהלת מחלקת תרבות
וספורט. מי הולך להחזיק את זה?

מר שרון אלפסי : יש לנו.

מר ניסים אלקובי : מנהל המחלקה לא מחזיק את הבריקה. יש מפעיל חיצוני.

מר מאור הרוש : כן, לא. אבל בכל הבלגון, בלגן ילדים, כניסות, כרטיסיות, פה,
בלי הורה מלווה. שחר, לא יעניין אותו, עם כל הכבוד למפעיל-

מר שרון אלפסי : בואו, אנחנו נקבל החלטה עכשיו על זה-

מר מאור הרוש : מי הולך להיות המפעיל מטעם המועצה, המבוגר האחראי
שהולך להיות שם.

מר ניסים אלקובי : אנחנו, עוד פעם, כרגע...מי שמתעסק עם התרבות זה אני.

גב' לימור שחק : היה כבר מכרז?

מר ניסים אלקובי : כן, היה מכרז, ולא נבחר.

גב' קרן מ. רינות : היה שם את הבחור שהיה בקבלה. והוא בעצם קיבל שם את
ההחלטות.

מר שרון אלפסי : אנחנו קודם כל נקבל את ההחלטה. ואחרי זה נחליט איך זה
קורה.

מר ניסים אלקובי : היה מכרז למחלקת תרבות-

מר שרון אלפסי : זה לא יפתח בלי שיהיה מנהל למכרז-

מר ניסים אלקובי : לא נבחר, ואנחנו יוצאים למכרז שוב.

מר שרון אלפסי : מה שאני אומר לגבי הפוטנציאל, יש שם את המרפסת
העליונה לעשות אירועים...

(מדברים ביחד)

מר רן מנו : כשבא בנאדם ומפעיל את זה, והוא רוצה לעשות מזה כסף, הוא הולך לעשות שם אירועים באופן קבוע, השכנים שם יאכלו לך את הראש.

מר שרון אלפסי : יש הגדרה מאוד ברורה-

מר ניסים אלקובי : נכון, יש הגדרה בחוק.

מר שרון אלפסי : כל הדציבלים. איך אפשר לעשות אירוע. הוא צריך לעבור אישור. יש פה אירוע, יש פה תהליך.

גב' קרן מ. רינות : גם בואו נזכור, שאם מישהו חיצוני ייקח את זה, והוא יעשה אירועים, הוא יעשה אירועים לחיצוניים.

מר שרון אלפסי : או לציבור.

גב' קרן מ. רינות : או לציבור. אבל גם ככל הנראה, הרבה מאוד לחיצוניים-

מר שרון אלפסי : שת"פים.

מר ניסים אלקובי : גם.

מר שרון אלפסי : צריך להיות איש מקצוע. צריך מישהו שבא עם הרעב הזה, וחושב שיש לה פוטנציאל, ורוצה להפעיל אותה.

גב' קרן מ. רינות : ורואה את הפוטנציאל.

מר שרון אלפסי : כן, זה מה שצריך. ואני מאוד מקווה שיגיע האחד הזה. מי שיגיע עם הכסף. פתחנו את הכל. חוץ מלפתוח את הרגליים, אני מתנצל, עשינו כמעט הכל.

גב' דנה מורי : רגע, לא, לא, לא, לא, לא. מה סוכם?

מר ניסים אלקובי : מה לא?

גב' דנה מורי : אני ביקשתי, ואני אמרתי בישיבות הקודמות, שאני יותר מצביעה בעד, ואז אח"כ מתכננים איך זה יהיה. אז בואו תגידו בבקשה מה סוכם, כדי שאני אבין על מה אני מצביעה.

מר ניסים אלקובי : שפותחים את הברכה למשך חודשיים בלבד. יולי, אוגוסט.

גב' דנה מורי : והמחירון?

מר שרון אלפסי : אגב, גם פה-

מר ניסים אלקובי : נכנס את צוות ההיגוי, ונקבל החלטה, כמו שנה שעברה.

גב' דנה מורי : שיהיה ברור לכולם-

מר שרון אלפסי : אם אנחנו נראה שיש היענות מאוד גדולה של הציבור, ועשו הרבה כרטיסיות, ואנחנו חושבים שיש היענות טובה, יכול להיות ששווה לשקול עוד הפעם בדיון כזה לפתוח בעוד חודש. זה יכול לדון.

גב' דנה מורי : לא. אין לי בעיה אח"כ להעלות את זה עוד פעם. אבל שיהיה ברור שאנחנו לא נבקש מאנשים. אבל אתה לא יכול לקחת מאנשים חישוב של מנוי-

מר ניסים אלקובי : אבל זה דיון לצוות ההיגוי, דנה. יש צוות היגוי, נכנס אותו-

גב' דנה מורי : כשאני מצביעה, שיהיה ברור, מניסיון מר שלי שהצבעתי על דברים, ואז גיליתי שהדברים היו שונים. שאני מצביעה בעד-

מר ניסים אלקובי : דנה, אבל אנחנו לא מכתיבים לצוות ההיגוי. לא הכתבנו עד היום צוות היגוי מה הוא יחליט-

גב' דנה מורי : אז אני אומרת, שאני רוצה דיון-

(מדברים ביחד)

מר רן מנו : רגע, שרון. ההסכמה היא בכפוף להחלטת ועדת היגוי.

מר שרון אלפסי : מצוין. חבר'ה, אישור פתיחת בריכה לקיץ, לחודשיים, יולי, אוגוסט-

מר רן מנו : כפוף לוועדת היגוי-

מר שרון אלפסי : בכפוף לוועדת היגוי. מי בעד?

מר דורון שרעבי : לא. רק המחירון בכפוף.

מר ניסים אלקובי : רק המחירון, כן.

גב' דנה מורי : בכפוף לדיון על המחירים-

מר שרון אלפסי : פה אחד. פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר פתיחת בריכה.

4. אישור פתיחת חשבון בבנק הדואר – ניהול דו"חות.

מר שרון אלפסי : ניסים, נושא רביעי.

מר ניסים אלקובי : אבל שתדעו, אנחנו בשבוע שעבר הגשנו את כל המסמכים שביקשו מאיתנו. ואנחנו מחכים לתשובה.

מר שרון אלפסי : יאללה, נושא רביעי.

מר ניסים אלקובי : סעיף 4, אישור פתיחת חשבון בבנק הדואר לטובת ניהול דו"חות. בבקשה, כמה מילים, ענבר.

מר ענבר לוי : בקצרה. למועצה יש פקח. הפקח נותן דו"חות. יש מערכת של תוכנה מסוימת. ובעצם, כל מי שמשלם דו"ח, אז בעצם על השובר רשום מספר חשבון, וזה מגיע לחשבון של המועצה. בכל רשות שזה קיים-

גב' נירה אטיאס : כמו שאתם משלמים, בכל רשות-

מר ענבר לוי : כן. בכל רשות שקיים דבר כזה, יש חשבון נפרד, כי בעצם, נכון להיום, ככל שאנשים משלמים, זה נכנס לחשבון הכללי של הרשות. ואז בעצם אין בקרה. דהיינו, הפקח לא יכול לדעת מי שילם ומי לא. אז כרגע, אנחנו מעבירים לו-

מר מאור הרוש : אתה פותח גם קרן דו"חות?

מר שרון אלפסי : קרן תפתח את הדו"ח.

גב' קרן מ. רינות : אני הצעתי את שירותיי.

מר ענבר לוי : לעצם העניין, עוד פעם, ואמרתי, זה קיים בכל רשות. כל מי שעובד עם דו"חות, חייב שיהיה סנכרון בין השוברים שיוצאים, ואח"כ שיהיה אותו חשבון. וככה-

גב' קרן מ. רינות : יש לי שאלה, בבקשה. איך נעשית אכיפה? אכיפה. בנאדם שמקבל קנס, ולא שילם. מה אכפת לו-

מר שרון אלפסי : זה בדיוק הסיפור. כרגע יש לנו תובעת עירונית. בנאדם שמקבל קנס, יש לו זמן לשלם את הדו"ח.

גב' קרן מ. רינות : כן.

מר שרון אלפסי : מה שאנחנו רוצים לעשות, שזה יהיה 90 יום... לא שילם, הוא מקבל מכתב. איך שהוא קיבל את הדו"ח, הוא מקבל גם מכתב בדו"ח, הוא מקבל את הדו"ח בדואר. החליט שהוא לא משלם, יש תובעת עירונית. בתום 90 יום היא שולחת לו מכתב. ואם לא, מכפילים לפי נוהל מסודר.

גב' דנה מורי : זה גם אמור להגיע למשפט בשלב מסוים.

מר ניסים אלקובי : נכון, נכון, אחרי הכפל.

מר שרון אלפסי : אם הוא לא משלם, כן. אם הוא לא משלם, כן.

מר ניסים אלקובי : כתוב לו שם במפורש הכל.

מר מאור הרוש : יש לנו מספרים מתחילת השנה?

מר רן מנו : אני לא יודע כמה שילמו. אני יכול להגיד לך מי לא שילם-

מר מאור הרוש : לא, כמה יצא. עזוב מי שילם.

מר רן מנו : ...ברחובות והוא לא משלם. את זה אני יכול להגיד לך.

מר מאור הרוש : כמה זמן עבר מהדו"ח הראשון?

מר רן מנו : מה?

מר מאור הרוש : כמה זמן עבר מהדו"ח הראשון?

מר רן מנו : 7 חודשים.

מר מאור הרוש : ועכשיו התובעת צריכה להביא אותו לבית משפט-

מר רן מנו : 7 חודשים. והכלב עדיין מסתובב ברחוב.

גב' קרן מ. רינות : זה הכלב החום הקטן?

מר רן מנו : החום, המגעיל הזה, כן.

מר שרון אלפסי : חבר'ה, אישור פתיחת חשבון בנק הדואר לניהול דו"חות-

מר ישראל מאיה : רגע, אני רוצה לשאול משהו. מעבר לפתיחת חשבון בנק דואר, האם הוא יכול לשלם באינטרנט? הוא יכול לשלם בחשבון אחר?

גב' קרן מ. רינות : חייבים להגיע כבר-

מר ישראל מאיה : מה, לא רק חשבון דואר-

מר מאור הרוש : לא הבנתי, הדו"ח יוצא רק לדואר?

גב' דנה מורי : הוא לא יכול לשלם באתר?

מר שרון אלפסי : אנחנו רוצים QR. אנחנו רוצים שהדו"חות ייצאו ב-QR, שהוא יוכל לסרוק-

מר מאור הרוש : אבל כל הרשויות עובדות עם מערכת אחת קבועה-

גב' קרן מ. רינות : יש מערכת משולם, ...או לא משנה.

מר שרון אלפסי : יש מלא, יש מלא.

מר מאור הרוש : לא. יש מערכות של כל הרשויות המוניציפליות, מערכת אחת של איזה מטרופולין כמעט-

גב' דנה מורי : אתם עובדים עם מטרופולינט?

מר ניסים אלקובי : כן.

גב' דנה מורי : או עם אוטומציה? מטרופולינט. ואין שם מסך או מודול של תשלום באשראי דרך האינטרנט?

מר שרון אלפסי : בשהם, הדו"חות שהיינו מוציאים זה דו"חות QR. יש את הקוד. מי שרואה את זה, הוא פותח, הוא סורק, ישר נפתח לו כל הדו"ח. רואים שאם הוא עשה עבירה. הוא אומר, עזוב אותי להתעסק, אני משלם. הכי קל בעולם. אנחנו מצליחים להביא למצב שהבאנו מצב כמעט 40% משולמים בשבוע הראשון. בום, נגמר. ולכן אנחנו רוצים לעבור לדו"ח QR. ואם הוא משלם ב-QR, צריך לראות לאיפה זה עובר. או לדואר, או לחשבון. אבל זה-

גב' דנה מורי : בסדר. זה בכל מקרה-

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : אני אומר. אם אנחנו מחליטים לעבור ל-QR, היום זה לא משולם ב-QR.

מר ענבר לוינ : צודק. צריכה להיות שגם תהיה אפשרות לתשלום באינטרנט. אבל בוא, שלב, שלב. נפתח חשבון, נדפיס שוברים-

מר מאור הרוש : לא, בסדר, מה זה שלב, שלב. למה לא עובדים במקביל, למה בטור? למה אחד אחרי השני?

מר ענבר לוינ : צריך לשבת עם התוכנה, לראות איך עושים את זה. כרגע, אם אין חשבון, אי אפשר לעשות שום דבר.

מר מאור הרוש : אין קשר. את המודול, להתחיל אותו. יש מה שנקרא, pre pro, לפני הפרודוקציה.

מר ענבר לוינ : נדפיס שוברים, אתה מתגלגל-

מר מאור הרוש : חבר'ה, לשאול את החברה, האם יש מודול כזה-

מר ענבר לוינ : אני יודע לשאול, יודע לשאול. יש-

מר מאור הרוש : כמה עולה, לא עולה-

מר ענבר לוינ : יש הרבה מודולים. יש מודולים, סליחה, של עיריית ת"א. בוא, אנחנו קופצים. כשיש לך 20 בחודש, האם שווה להפעיל מודול או לא. אני לא יודע. אבל בוא קודם כל נפתח חשבון. בלי חשבון, שום מודול לא יעבוד.

מר שרון אלפסי : בסדר גמור.

מר ענבר לוינ : בלי שוברים חדשים, שום דבר לא יעבוד. טורקי, טורקי. ואז הפקח יוכל לדעת מי שילם ומי לא.

גב' דנה מורי : צריך להיות הרבה יותר מ-20 בחודש.

מר שרון אלפסי : אז 30, לא משנה. אני רוצה בבקשה להעלות לאישור, סעיף מס' 4, אישור פתיחת חשבון בנק הדואר, ניהול דו"חות. מי בעד? פה אחד. הלאה.

החלטה :

הוחלט פה אחד לאשר פתיחת חשבון בבנק הדואר.

5. אישור הארכת תוקף אשראי לזמן קצר (המשך החלטת מליאה מס' 12).

- מר ענבר לוינ:** טוב. דבר נוסף. אנחנו במליאה מס' 12 -
- גב' קרן מ. רינות:** סליחה, שנייה. אני בעד, אבל רק שאלה. למה בנק הדואר?
- מר רן מנו:** כי אין עמלות.
- גב' קרן מ. רינות:** אין עלויות, בגלל זה?
- מר ענבר לוינ:** זו מה שאני יודע שהמסלקה של כל הרשויות. אבל יכול להיות שצריך לבדוק. אנחנו במליאה מס' 12, ביקשנו אשראי נוסף -
- מר ניסים אלקובי:** עכשיו סעיף 5, כן?
- מר ענבר לוינ:** אני אתן הבהרה. בד"כ, רשויות לוקחות, מותר להן, בתחילת שנה פונים, מאשרים במליאה 5% אשראי לזמן קצר. זה בעצם משיכת יתר. וזה אישרנו במליאה. בהמשך, במליאה מס' 12, ביקשנו להגדיל, לאור המצוקה התזרימית שלנו, ביקשנו להגדיל את יכולת לקיחת האשראי. הממונה על המחוז בשעתו נענתה לבקשה שלנו. ובעצם, היה לנו אישור ל-3,000,000 ₪, ונתנה לנו אישור נוסף ל-1,800,000 ₪.
- מר רן מנו:** לעוד 1,800,000 ₪.
- מר ענבר לוינ:** לעוד 1,800,000 ₪. היא אישרה לנו את זה רק עד סוף חודש מאי -
- מר ניסים אלקובי:** יוני.
- מר ענבר לוינ:** עד חודש מאי. אנחנו ביקשנו במליאה עד חודש יוני. בהמשך לפנייה של שרון, שבוע שעבר לממונה על המחוז, היא נתנה לנו, שרון ביקש שאנחנו נגדיר כאן תכנית של התייעלות כזו או אחרת, ככל שתיתן לנו המשך הארכת תוקף אשראי עד חודש אוגוסט. אז הבקשה היא כרגע -
- מר ניסים אלקובי:** עד סוף אוגוסט.

את אותו אישור שניתן במליאה עד חודש יוני, לתת אותו עד סוף חודש אוגוסט. בינתיים, הממונה על המחוז ביום חמישי נתנה אישור עד סוף יוני. בכל מקרה, לנו, גם אם היא רוצה לאשר לנו עד סוף חודש אוגוסט, לנו אין אישור. המליאה לא אישרה. אז הבקשה היא כרגע, ככל שהיא תרצה אח"כ לאשר לנו, כי נראה לה שיש לנו תכנית, ואנחנו מתקדמים או משהו, מכל סיבה אחרת, לפחות שיהיה אישור של המליאה. אז הבקשה כרגע, מעבר ל-5% אשראי שהמועצה כבר יש לה, מתחילת השנה לכל השנה, בהמשך להחלטת מליאה מסי 12, ששם אושר לנו עוד 1,800,000 ₪ אשראי לזמן קצר, לאשר את זה כרגע עד סוף חודש אוגוסט.

מר ענבר לוינ:

מר דורון שרעבי: סה"כ, 4,800,000 ₪?

מר רן מנו: כמה הסכום הכולל?

מר דורון שרעבי: סה"כ, 4,800,000 ₪?

מר ענבר לוינ: כן, אכן 4,800,000 ₪.

מר דורון שרעבי: סה"כ, 4,800,000 ₪, עד לתאריך?

מר ענבר לוינ: לא. 3,000,000 ₪ לכל השנה -

מר ניסים אלקובי: עד לסוף אוגוסט, 31.8.

מר ענבר לוינ: 1,800,000 ₪ עד סוף חודש אוגוסט.

מר דורון שרעבי: 3,000,000 ₪ עד סוף 2025?

מר ענבר לוינ: כן, כמו כל שנה. כל שנה -

מר דורון שרעבי: וה-1,800,000 ₪, עד סוף אוגוסט?

מר ניסים אלקובי: כן.

מר ענבר לוינ: כן.

מר מאור הרוש: יש לך אפשרות להיכנס למינוס -

מר רן מנו: שאתה אומר עד סוף שנה, מה זה אומר -

גב' קרן מ. רינות: כן, אז איך תכסה אותו אבל אחרי חודשיים?

מר ניסים אלקובי : מההכנסות של הבריקה.

מר רן מנו : כשאתה אומר עד סוף שנה, זה אומר שבסוף שנה אנחנו

צריכים לבוא ולהחזיר במכה אחת את כל ה-3,000,000 ₪?

מר ענבר לוינ : עוד פעם, כל שנה ברשות הזו זה די מקובל ברשויות. כאן,

לצערי הרב, משתמשים גם ביכולת הזאת. אתה מבקש ממשרד

בפנים שיאשר לך את האפשרות לעשות משיכת יתר, או כמו

אוברדרפט. וכאן גם משתמשים באפשרות הזאת. כן, כל שנה,

בתחילת השנה אישרו-

מר רן מנו : לא ענית לי למה ששאלת-

מר ענבר לוינ : בסוף השנה-

מר רן מנו : אנחנו, יש לנו-

מר ענבר לוינ : בדצמבר-

מר רן מנו : תן לי לשאול את השאלה-

מר ענבר לוינ : בדצמבר מבקשים אישור נוסף. ואז בתחילת השנה מקבלים

את האישור-

מר רן מנו : אתה לא עונה למה שאני שואל. לא הבנת אולי את השאלה

שלי. יש לנו סכום מסוים שמותר לנו לקחת. ביקשתם להגדיל

את זה ב-5%, ועכשיו עוד 1,800,000 ₪. זאת אומרת, איך

אמר דורון, 4,800,000 ₪. אנחנו בסוף שנה בעצם נצטרך

להביא 4,800,000 ₪ כדי לכסות את זה? או שאנחנו פורסים

את זה.

מר ענבר לוינ : לא. לצורך העניין, ה-1,800,000 ₪ יתבטל בסוף אוגוסט.

מר רן מנו : מה זה יתבטל? צריך להחזיר את זה. אתה מתכוון, להחזיר

את זה.

מר ענבר לוינ : נצטרך להחזיר אותו-

מר רן מנו : זה לא מתבטל.

מר ענבר לוינ : כולי תקווה שעד אז אנחנו נהיה מול משרד הפנים באופן כזה,

שנגדיר להם שאנחנו בתכנית, ואז יתנו לנו ארכה לזה, או

שייתנו לנו אישור לזמן ארוך, או משהו אחר, כן. לצורך העניין, ברשות רגילה, בסוף השנה בדצמבר עושים אישור במליאה לאשראי שנה אח"כ, 5%, ואז המשרד מאשר לך. בד"כ, עוד פעם-

מר רן מנו: אז מה אתה אומר, אתה אומר שבעצם ש-5%, אתה לוקח אותם, בסוף שנה אנחנו מאשרים, ואתה מעביר אותם לעוד שנה?

מר ניסים אלקובי: נכון. כמו מסגרת אשראי.

מר רן מנו: זאת אומרת, אתה רץ עם החוב הזה עד-

מר ניסים אלקובי: עד שאתה תוכל לסגור אותו.

מר ענבר לוי: אתה שאתה מתיישר תזרימית.

מר ניסים אלקובי: עד שאתה מתיישר.

מר רן מנו: ואת ה-1,800,000 ש-

מר ניסים אלקובי: אתה תהיה חייב להחזיר.

מר רן מנו: הוא צריך לסגור אותו בסוף שנה.

מר ענבר לוי: אלא אם כן, נשכנע אותה שאנחנו באיזשהם צעדים. אני לא יודע, אני לא-

גב' קרן מ. רינות: אנחנו מרוויחים זמן.

מר ענבר לוי: אני יכול לפנות-

מר רן מנו: ואם אומר משרד הפנים אומר, אני לא מקבל את הבקשה שלך להארכה נוספת, מה זה אומר?

מר ענבר לוי: אז יש לנו ספקים-

מר רן מנו: סוף שנה אנחנו צריכים להקיא 4,800,000 ש?

מר מאור הרוש: לא, את ה-3,000,000 ש האלה יהיה לך תמיד-

(מדברים ביחד)

מר ניסים אלקובי: את הדלתא, הם יכולים להגיד לך, סוף אוגוסט-

- מר דורון שרעבי :** ענבר, כמה הריבית על המסגרת הזאת?
- מר ענבר לוין :** וואי, נתתי פעם קודמת. אני חושב, פריים, אני יכול לבדוק. שאלתם אותי-
- מר מאור הרוש :** פריים פלוס, היא הייתה. היא הייתה פריים פלוס 1, משהו כזה.
- מר דורון שרעבי :** השאלה, אם אנחנו לוקחים הלוואה, היא יותר זולה בריבית?
- מר מאור הרוש :** אולי פריים פלוס חצי.
- מר שרון אלפסי :** אבל זה כל הסיפור. אנחנו לא יכולים לקחת-
- מר דורון שרעבי :** אז מסגרת אשראי היא יותר יקרה מהלוואה?
- מר ענבר לוין :** כן.
- מר דורון שרעבי :** כמה ריבית, אתה אומר?
- מר ענבר לוין :** לא זוכר.
- מר דורון שרעבי :** בסביבות ה-6%?
- מר ענבר לוין :** פריים מינוס משהו-
- גב' קרן מ. רינות :** פריים מינוס, זה ריבית בסדר גמור.
- מר דורון שרעבי :** פריים מינוס חצי.
- מר ענבר לוין :** רבותי, אני יכול לתת לך את התשובות, 10 דק'.
- גב' קרן מ. רינות :** פריים 6. אבל אלה הריביות שהם נותנים.
- מר רן מנו :** אדם פרטי? איפה אדוני, היועמ"ש, אדם פרטי יכול לתת למועצה הלוואה?
- עו"ד עופר רזניק :** לא.
- מר רן מנו :** ולקבל את הריבית?
- מר שרון אלפסי :** רק אם הוא תושב היישוב.
- מר רן מנו :** תושב היישוב.
- (מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : חברה, יאללה-

גב' קרן מ. רינות : רגע, אני רק רוצה לשאול משהו. זה יכול בעצם מאוד לעזור לנו כיישוב מול הספקים, נכון?

מר ענבר לוין : אין מטרה סתם לקחת. זה ספקים-

מר ניסים אלקובי : זה נועד רק לזה.

מר ענבר לוין : ...נותן שירותים. ספקים יבואו לבריקה, יגידו, אנחנו לא באים. תבטיחו לנו. זו המטרה, כן, לחץ תזרימי.

מר שרון אלפסי : יאללה, סעיף 5-

מר דורון שרעבי : סליחה. אם התזרים משתפר במהלך השנה, אפשר להוריד את המסגרת?

מר ענבר לוין : בוודאי.

מר ניסים אלקובי : ברור. מומלץ, דרך אגב.

מר דורון שרעבי : אנחנו עושים את זה, או לא?

מר רן מנו : אבל זה לא יקרה, כי יש לנו 42,000,000 ש"ח חובות.

גב' קרן מ. רינות : דורון, אתה פשוט מאשר ...

מר שרון אלפסי : סעיף 5. אישור הארכת תוקף אשראי לזמן קצר. מי בעד? פה אחד. הלאה.

החלטה :

הוחלט פה אחד לאשר הארכת תוקף אשראי לזמן קצר.

6. תב"רים.

מר ניסים אלקובי : נושא אחרון, תב"רים. אני מעלה.

מר שרון אלפסי : יאללה, ענבר.

גב' דנה מורי : פה יש לי כמה שאלות.

- מר ענבר לוין :** מי ששאל מקודם, פריים פלוס 0.9.
- מר דורון שרעבי :** פלוס 0.9 זה 0.7% זה 6.9%.
- מר ענבר לוין :** אמרתי פלוס.
- מר מאור הרוש :** על העו"ש, על ריבית העו"ש זה פלוס. על ריבית ההלוואה היה פריים מינוס חצי, משהו כזה.
- מר רן מנו :** אז זה בכל מקרה מגיע כמעט ל-0.7%.
- מר מאור הרוש :** 6% או 0.7% 5.5% (מדברים ביחד)
- מר מאור הרוש :** אתה בדירוג D. תגיד למה אתה לא ב-12%?
- מר דורון שרעבי :** קרן, אנחנו מדברים פה על הפרש של עוד איזה 500,000 ₪.
- (מדברים ביחד)
- מר שרון אלפסי :** ענבר, קדימה.
- מר ענבר לוין :** אני אעבור בקצרה. יש לנו הרשאות ממפעל הפיס. אני אמרתי, אמנם רשמנו את זה בתקציב, אבל זה לא יהיה בתקציב, כי אמרתי מראש, מי שזוכר כשעדכנו את התקציב אמרתי שאני בניתי את התקציב של הפיס, אבל ככל שנוכל, נעביר את זה לתב"רים. הסיבה שזה בתב"רים, כי הביצוע של זה לא מסתיים באותה שנה, וככה נוכל להמשיך. אז בעצם יש לנו שתי הרשאות לציווד וריהוט של מועדון צמיד, זה מועדון-
- מר מאור הרוש :** אבל אני זוכר שזה היה הפוך. הצעת המחיר של ההצטיידות הייתה 104,000 ₪, לא?
- מר ניסים אלקובי :** הצעת מחיר, אבל-
- מר שרון אלפסי :** יש שם מצ'ינג. זה מפעל הפיס.
- מר רן מנו :** מי קובע את הייעוץ?
- מר שרון אלפסי :** 104,000 ₪, סה"כ לדעתו.
- מר ניסים אלקובי :** הריהוט בעיקרון נקבע-
- מר שרון אלפסי :** אז שהיא הגישה את התכנית שלה-

- מר ענבר לוין :** יכול להיות שהיא הגישה, ולא היה -
- מר שרון אלפסי :** היא הביאה 100,000 ₪, 100,000 ₪ ומשהו.
- מר ניסים אלקובי :** נכון.
- מר מאור הרוש :** אז ירדנו ל-84,000 ₪, למה?
- מר ענבר לוין :** כי זה מה שהיה לנו בפיס כרגע. זה מה שהיה לנו. לא היה לנו מהפיס -
- מר מאור הרוש :** הבנתי. עכשיו אתה מציג לי פרויקט נוער פיס 104,000 ₪. אתה אומר, אין לי פיס? יש פה 200,000 ₪.
- מר ניסים אלקובי :** לא. אבל ייעוד אחר.
- מר שרון אלפסי :** אתה לא יכול לעשות בו בינוי, אתה לא יכול לקנות ציוד.
- מר ניסים אלקובי :** ייעוד אחר.
- מר ענבר לוין :** ייעוד אחר.
- מר שרון אלפסי :** זה ייעוד נוער.
- גב' דנה מורי :** זה 100% מימון מלא?
- מר מאור הרוש :** ולמה הם פתחו רק 84,000 ₪?
- מר ענבר לוין :** עוד פעם, אלה היתרות שהיו קיימות בפיס, שבעצם -
- מר מאור הרוש :** זה לא יתרות. זה השנה נפתח מחדש. לא היו יתרות משנים קודמות. זה נפתח השנה מחדש.
- מר ענבר לוין :** אני אומר יתרות, אני אומר יתרות, בסדר? אבל יש יתרות שלא בוצעו בעבר, והצלחתי מול מפעל הפיס, ועם אתי מגן, מול אירית שם, לשחזר אותן. סה"כ הכסף... הוא תמיד לרשותך, הוא לא נמחק. ואני אומר, תרשום יתרות, בסדר? יתרות עבר שלא מומשו.
- מר דורון שרעבי :** כמה המצינג פה?
- מר ענבר לוין :** אין מצינג. אין מצינג. אז זה הפרויקט הזה. אני רק מדגיש -
- מר ניסים אלקובי :** בהופעות יש, בדברים אחרים -

מר שרון אלפסי : מועדון הצמיד, כדי להיפתח צריך שיהיה לו סטנדרט מסוים, שמי שמסדיר אותו זה משרד הרווחה. ולכן, אנחנו חייבים לקיים אותו. נכון לעכשיו, המועדון, לצערי סגור. וכדי שזה יקרה, אנחנו חייבים להשקיע דברים בסיסיים עד הביקורת. ובביקורת אנחנו נוכל ישר אחרי הזה, ברגע שנממש את זה, נוכל-

גב' לימור שחק : ...הוא לא יכול להיפתח.

מר דורון שרעבי : אבל אם הוא מקבל עכשיו את התקציב הזה, הוא יכול לעמוד בקריטריונים?

מר שרון אלפסי : כן.

מר דורון שרעבי : הוא יכול לעמוד בקריטריונים לכל סוגי הרצף, לכל הילדים?

מר שרון אלפסי : מה שצריך.

מר מאור הרוש : הוא מקבל את כולם.

מר דורון שרעבי : הוא מקבל את כולם?

מר מאור הרוש : הוא מקבל שיקום... ואוטיזם. אין לנו הרבה משיקום, אבל-

מר ניסים אלקובי : לא, אין לך.

מר מאור הרוש : כולם נכנסים למועדון. אין פה מישהו שמנוטרל מהמועדון.

מר דורון שרעבי : לא. לפי הקריטריונים שצריכים לאשר.

מר שרון אלפסי : כדי לפתוח את המועדון.

מר מאור הרוש : לא-

מר דורון שרעבי : כדי לפתוח, אבל אח"כ-

מר מאור הרוש : אין לפי איזו אוכלוסייה. יש קריטריונים. מים זורמים, שירותים, נגישות-

מר דורון שרעבי : אבל מה עם מטפלים, שידועים לטפל-

מר מאור הרוש : זה היא סוגרת בנפרד בלי שום קשר. זה במשך התכניות-

מר ניסים אלקובי : אתה עכשיו בשביל לקבל סמל מוסד, ושיכירו בך, אתה צריך לעמוד בסדרה של קריטריונים.

מר דורון שרעבי : אז היה צריך להוסיף. צריך להוסיף מדריך, צריך להוסיף אנשי מקצוע.

מר מאור הרוש : כן, אבל זה כבר מציינג...

(מדברים ביחד)

מר ניסים אלקובי : זה לא שלך אבל. זו תקינה של משרד הרווחה. משרד הרווחה, ברגע שמכיר, בא ואומר לך, תקשיב, אני בכדי שתקבל סמל מועדון, עמדת בתנאים הפיזיים, עכשיו מדברים על מי שיפעיל. על מי שיפעיל, הוא יכול לבוא ולהגיד לך, מכיר לך בתקן, מכיר לך בחצי תקן, או לחלופין במציינג. אני אתן לך חצי, אתה תיתן חצי. אני אתן 75%, אתה תיתן 25%.

מר מאור הרוש : אבל זה דיה לרה בשעתה, כי כרגע רוצים לפתוח את זה, כדי שילדים ייכנסו, יהיו פעילויות.

(מדברים ביחד)

מר ניסים אלקובי : אנחנו רוצים קודם את סמל המוסד -

מר מאור הרוש : גם סמל מוסד לא היה פה כל השנים.

מר דורון שרעבי : יש לנו אנשי חינוך מתאימים לדבר הזה?

מר שרון אלפסי : כן, כן, כן.

מר ניסים אלקובי : מה זה?

מר דורון שרעבי : יש לנו אנשי חינוך?

גב' דנה מורי : מי מחליט מה קונים?

מר ניסים אלקובי : יש שם רשימה. יש רשימה של משרד הרווחה, מסודרת.

גב' דנה מורי : סבבה. היא מעורבת, והיא מחליטה -

מר ניסים אלקובי : בטח, היא קבעה את הזה.

מר שרון אלפסי : אנחנו מעלים תב"ר, תב"ר?

גב' דנה מורי : תב"ר, תב"ר, כן.

מר שרון אלפסי : ציוד לריהוט מועדון צמיד פיס. תב"ר מס' 565. מפעל הפיס, מימון מלא, 84,049 ₪. מי בעד? פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר 565, ריהוט מועדון צמיד פיס, ע"ס 84,049 ₪.

- מר שרון אלפסי :** הלאה, תב"ר 2, פרויקט נוער פיס, 567.
- גב' דנה מורי :** אני יודעת בגדול מה הם עושים, אבל אני אשמח לקבל עוד פרטים.
- גב' לימור שחק :** לא, אני רוצה הסבר על זה גם, כן.
- מר ישראל מאיה :** מה זה פרויקט נוער?
- גב' דנה מורי :** כי אני לא מבינה את הסכום של ה-100,000 ₪.
- מר ישראל מאיה :** קודם כל, לדעת מה זה בכלל.
- מר ענבר לוינ :** זה פרויקט שהגיש אותו אסף למפעל הפיס. יש שם כח...אינני טועה-
- מר ישראל מאיה :** זה פרויקט גיא.
- מר ענבר לוינ :** פרויקט גיא, או משהו כזה.
- גב' לימור שחק :** מה זה אומר? קצת פירוט, נשמח.
- מר ניסים אלקובי :** ישראל, היה בתוך הוועד המקים, דבר.
- מר ישראל מאיה :** לוקחים 30 בני נוער, בצירוף 10 אזרחים ותיקים, ויוצרים קבוצות, לקדם כל מיני רעיונות. אחד הרעיונות הראשונים, הולכים להקים גינה טיפולית במועדון נוער-
- גב' לימור שחק :** זה בשעות ביי"ס עם ביי"ס הבנתי.
- מר ישראל מאיה :** בשיתוף.
- גב' לימור שחק :** לא גם, זה רק.
- מר ישראל מאיה :** המטרה העיקרית, ליצור רוח התנדבותית בקרב בני נוער.
- גב' לימור שחק :** לא. אני שואלת את השאלה, האם זה רק בשעות ביי"ס, או גם-
- מר ישראל מאיה :** את זה אני לא יודע.

- גב' לימור שחק :** כי... של התקציב הולך לנוער -
- מר ישראל מאיה :** אני מניח שזה -
- מר ענבר לוי :** אני חושב שזה לא בבתי הספר בכלל -
- גב' לימור שחק :** זה כן, זה כן בבתי הספר -
- גב' דנה מורי :** וגם על מה הולך הכסף?
- גב' לימור שחק :** אז רגע, אני רוצה להבין, האם ה-104,000 ש האלה, הולכים מתקציב נוער בכל הפיס, או שזה משהו צבוע לפרויקט הזה?
- מר ישראל מאיה :** לא, לא, זה צבוע.
- מר ניסים אלקובי :** לא, לא, לא. זה קול קורא נפרד.
- גב' לימור שחק :** לא קשור.
- מר ניסים אלקובי :** סליחה. זה נקרא כח גיא בן דורי, שהוא משלב צעירים ומבוגרים, והוא קול קורא נפרד -
- מר דורון שרעבי :** רגע. אנחנו מדברים על החינוך הבלתי פורמלי, או הפורמלי? כי לפי התשובה, אני לא הבנתי.
- מר ישראל מאיה :** הפורמלי. אבל לא, אנחנו -
- מר דורון שרעבי :** הוא אומר פורמלי, אתה אומר -
- מר ישראל מאיה :** אבל כשאתה אומר התנדבות, רגע אחד. כשאתה אומר התנדבות, אתה עושה משהו למען מישהו, בסדר? עכשיו, למען מישהו זה לטובת אותם החבר'ה שצריכים טיפול. זאת אומרת, לוקחים בני נוער, ומכינים אותם לקראת הדרך, איך להתנדב ומה לעשות, ולעזור לאנשים לאחרים.
- מר דורון שרעבי :** אני הבנתי, ישראל. רק שאלתי באיזו מסגרת זה?
(מדברים ביחד)
- גב' לימור שחק :** אני רגע אבל רוצה רגע להבין, ולראות שאני מבינה נכון. ניסים, התקציב הזה לא נוגע בתקציב נוער, זה צבוע, זה משהו בנוסף מהפיס.
- מר ניסים אלקובי :** קול קורא נפרד, שיצא עכשיו.

גב' לימור שחק : מבורך, מעולה.

מר ניסים אלקובי : והוא צבוע ספציפית.

גב' דנה מורי : אני רגע לחייבת. ישראל, הבנתי, זו פעילות משולבת של

אזרחים ותיקים ושל נוער, מבורך. אני מנסה להבין אבל, יש

פה כסף של 100,000 ₪. אני שוב אומרת, זה 100,000 ₪, זה

בנפרד, זה לא קשור. זה לא שאנחנו יכולים לקחת מפה

20,000 ₪, ולהעביר לצמיד, נכון?

מר ישראל מאיה : לא, לא, לא, לא.

מר ענבר לוי : נכון. נכון.

מר ישראל מאיה : זה צבוע רק למטרה הזאת.

גב' דנה מורי : על מה הולך הכסף? כי אתם באים בחינם, והילדים באים

בחינם. על מה שמים 100,000 ₪?

מר ישראל מאיה : אז אני מסביר לך. יש הקצאות-

גב' דנה מורי : שמי עושה אותן, מבחוץ?

מר ישראל מאיה : מבחוץ, חיצוני.

מר שרון אלפסי : חיצוניות.

גב' דנה מורי : זאת כאילו תכנית מובנית?

מר ישראל מאיה : תכנית מובנית.

גב' דנה מורי : אוקי.

מר ניסים אלקובי : יש הדרכה מקצועית של שמוגדרת, יש מנחה מקצועית.

מר ישראל מאיה : הגינה הטיפולית שהם רוצים להקים, עולה כסף.

(מדברים ביחד)

מר ישראל מאיה : אחרי שנקים את הכל, הם יוכלו לבוא ולהשתתף.

מר דורון שרעבי : אבל בתקציב הזה אפשר לעשות פעילות שהיא גם בבלתי

פורמלי?

מר שרון אלפסי : יש פעילות מסודרת, מתוכננת.

גב' דנה מורי : אולי מלכתחילה היה אפשר, אבל הם כבר התחילו את הפעילות, ושילבו אותם בתוך ביי"ס. אולי מלכתחילה כן היה אפשר לקחת את הנוער שלא נמצא-

מר רן מנו : זו לא שאלה לאישור תב"רים-

גב' דנה מורי : לא, זו כן שאלה-

מר שרון אלפסי : תדברו אח"כ עם צוף.

גב' דנה מורי : לא, לא, לא. ביקשנו את זה גם בישיבות הקודמות. שתוסיפו לנו עמודה, שתסביר לנו על מה אנחנו מצביעים. כלומר, ציוד וריהוט מועדון צמיד, וואלה, אני מבינה, זה ברור לי מה זה אומר. אבל פרויקט נוער פיס, זה יכול להיות 8,000 דברים. אז תנו לנו רק כמה מילים שנבין.

מר ישראל מאיה : אז לכן נוצר ההסבר. גם אני לא ידעתי מה זה, עד שהסבירו לי-

גב' דנה מורי : ואתה היית שם.

מר ישראל מאיה : בדיוק.

מר שרון אלפסי : טוב, פרויקט נוער פיס, תב"ר מס' 567, מפעל הפיס מלא, 104,784 ₪. מי בעד? פה אחד.

החלטה :

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר 567, פרויקט נוער פיס, ע"ס 104,784 ₪.

מר ענבר לוינ : פרויקט הבא. הסבר.

גב' דנה מורי : וגם אחוזי מימון, ביקשנו שיהיה.

מר שרון אלפסי : מלא.

גב' דנה מורי : מלא? אז תכתבו לי מלא.

מר שרון אלפסי : מלא.

- מר ענבר לוינ** : אני עוד פעם, התחלתי לעבוד עכשיו מול משרד השיכון, כולל בהמשך לבקשות של גאון. להבין, איפה מה, חדש, ישן, תקציבים שעומדים. ובעצם, שרון גם קיבל שבוע שעבר את רשימת הפרויקט הפתוחה שם. שבעצם, כאילו נתלבש על זה. ואחד הפרויקטים שרשומים שם זה הקצאה שלהם. עוד פעם, אני עוד לא יודע מה יהיה עם זה, אבל אני כרגע פותח. אני פותח לכל דבר 141,600 ₪, של ביוב ברחי רחל המשוררת, פריחת השקד. אז יכול להיות שההקצאה הזאת-
- מר שרון אלפסי** : אני אגיד רגע. הסיפור של הביוב הזה, כל הבריכות שקועות. הן היו מתחת לאספלט, שסללו את-
- מר ניסים אלקובי** : אתם מכירים.
- מר שרון אלפסי** : חלק מגדול הבריכות, המכסים מתחת לאספלט. צריך לפתוח אותם ולהרים אותם למעלה, כדי שיהיו בגובה סביר, ושלא יהיו מפגע. ולכן, הסיפור של בריכות הביוב בפריחת השקד זה חלק הפרויקט. רחל המשוררת-
- מר ישראל מאיה** : מאיזה תקציב זה?
- גב' דנה מורי** : מה לא? מה זה משרד השיכון? למה משרד השיכון מביא לנו סתם ככה כסף?
- מר מאור הרוש** : אבל ברחל המשוררת זה לא המקרה. זה המקרה בפריחת השקד. ברחל המשוררת זה היה מקרה אחר בכלל. למה אנחנו צריכים עכשיו עוד 141,600 ₪ לשם?
- מר ניסים אלקובי** : לא צריכים עוד, מה פתאום.
- מר מאור הרוש** : אז הסבר, הסבר.
- מר ניסים אלקובי** : תסביר.
- גב' דנה מורי** : רגע, רגע, רגע. אני חייבת לשאול-
- מר ניסים אלקובי** : אני שאלתי את אותן שאלות היום בצהריים.
- גב' דנה מורי** : שנייה, שנייה. יש פה 140,000 ₪ ממשרד השיכון, מימון מלא. אמרנו, פריחת השקד זה צריך לחשוף את הביוב, ברור לי. ברור גם למה צריך לחשוף-

מר דורון שרעבי : מאיזה תקציב במשרד השיכון?

גב' דנה מורי : רגע, שנייה, זו השאלה הבאה.

מר ניסים אלקובי : ישן מול חדש.

גב' דנה מורי : רחל המשוררת, זה אותו סיפור של ההוא, שזה בתוך הבית שלו וזה?

מר שרון אלפסי : כן.

גב' דנה מורי : אבל כבר היה לזה תב"ר. למה זה בא עוד פעם?

מר ניסים אלקובי : נכון, נכון.

גב' דנה מורי : כן, תשובה.

מר ענבר לוי : תקציב חדש מול ישן של משרד השיכון, יש לו, הוקצה למועצה... כל הזמן, יש שם תקציב. ושם כנראה שמישהו כאן, להערכתי לפני חצי שנה, או 9 חודשים, פנה ואמר, אנחנו מבקשים את הדבר הזה והזה.

מר ניסים אלקובי : נכון.

מר ענבר לוי : יפה. עכשיו אני קיבלתי את הרשימה, וראיתי שברשימה כתוב 141,600 ₪. אז אני לא שם את זה בצד. יכול להיות שצריך לפנות אליהם, לבטל. יכול להיות שצריך לא לבצע. אני לוקח הרשאה, פותח לה תב"ר. יכול להיות שצריכים לעשות שם עוד עבודות. יכול להיות שאת העבודות שבוצעו, אפשר להעביר הנה-

מר ניסים אלקובי : העבודות בוצעו. צריך להעביר אותן הנה-

גב' קרן מ. רינות : ולסגור את התב"ר.

מר ניסים אלקובי : דרך אגב, גם העבודה הזאת, בעיקר ברחל המשוררת, זה מה שהציל אותנו בבית המשפט בסופו של דבר בתביעה. ויצאנו זכאים בזכות זה-

מר שרון אלפסי : לא זכאים, הוא גם קיבל חיוב. הוא קיבל חיוב של 1,500 ₪.

גב' דנה מורי : וזה ישן מול חדש?

מר ניסים אלקובי : לשמור על כבודו. זה בדיוק זה.

- מר שרון אלפסי :** הוא לא כיבד אותנו.
- מר ענבר לוין :** ...זה ישן מול חדש.
- מר דורון שרעבי :** אני מתנגד להוצאת כסף מישן מול חדש-
- גב' דנה מורי :** אני גם מתנגדת.
- מר דורון שרעבי :** אגורה לא, אגורה לא.
- מר שרון אלפסי :** אתם לא יכולים להשתמש בזה לכלום אחר.
- גב' דנה מורי :** אני מתנגדת גם.
- מר דורון שרעבי :** מה, מה פתאום, זה ליישוב-
- מר שרון אלפסי :** אז אני אומר לך, זה ישן מול חדש, תשתיות-
- מר דורון שרעבי :** זה מבנה ציבור.
- מר שרון אלפסי :** לא, זה לא מבנה ציבור.
- מר דורון שרעבי :** שום דבר. אנחנו נגד. אני נגד.
- גב' דנה מורי :** נגד, נגד.
- מר שרון אלפסי :** אז אני אומר לך, זה ישן, חדש-
- מר דורון שרעבי :** אני אקריא לכם. כל התקציבים-
- מר שרון אלפסי :** אבל זה לא יפה, דורון.
- מר דורון שרעבי :** מה זה לא יפה? 9,500,000 ₪ יצאו בתב"רים רק לבית אריה, רק מישן מול חדש, שהגיע ממשד השיכון לטובת עופרים. כל הכסף הזה נעלם בבית אריה. פלוס עוד כמה מיליונים, שאני לא יודע איך הם נעלמו. פלוס גם התקציב של רמ"י, כ-13,000,000 ₪, שגם הוא, אני לא יודע איפה הוא נעלם. אגורה אני לא מאשר פה.
- מר רן מנו :** אנחנו לאורך כל השנים טוענים שאנחנו-
- מר דורון שרעבי :** כל הכסף עבר חד צדדי רק למקום אחד.
- מר רן מנו :** אבל עבר בבית אריה.
- מר דורון שרעבי :** רק לבית אריה. עבר רק לבית אריה.

מר ניסים אלקובי : חברה, זה תב"ר שכבר אישרתם לביצוע-

גב' דנה מורי : להגיד שאנחנו יישוב אחד, לא הופך אותנו להיות יישוב אחד.

מר ניסים אלקובי : אני אקריא לך, מאיזה תאריך-

מר מאור הרוש : בוצע, כבר מימנו את זה, אישרנו את זה. אנחנו מימנו את זה.

מר ניסים אלקובי : נכון. 5 בעד, 2 מתנגדים, 2 נמנעים.

מר דורון שרעבי : מה אנחנו מאשרים עכשיו?

מר שרון אלפסי : הוא מנסה לשייך את זה.

מר ניסים אלקובי : עוד פעם, זה אושר כבר-

מר דורון שרעבי : אבל זה אושר מאיפה?

גב' דנה מורי : מישן מול חדש.

מר ניסים אלקובי : מאושר במליאה ב-4.12.2024-

גב' דנה מורי : ואני התנגדתי.

מר ניסים אלקובי : הוחלט ברוב קולות. אני לא אומר מי. 5 בעד, 2 נגד, 2 נמנעים.

מר מאור הרוש : לא. 3 התנגדנו, 2 נמנע, ו-4...

מר דורון שרעבי : אני, אחרי שנודע לי שלא נשאר כמעט אגורה באף אחד מהתקציבים, והגיעו לפה כמעט 35,000,000 ₪-

מר ניסים אלקובי : אבל פה זה-

(מדברים ביחד)

מר רן מנו : מה זה הגיעו 35,000,000 ₪? זה שמו לתושבי בית אריה בכיס? זה בא למועצה המקומית, שהשתמשה בזה, לבית אריה, לעופרים, לכל מיני דברים. זה לא רק לבית אריה.

מר דורון שרעבי : זה כסף שאמור היה להשתמש בו לבנות גני ילדים, מעונות יום, כל הדברים האלה-

מר רן מנו : אבל אתה יודע שבתקופת יהודה אלבוים ב-5 השנים האחרונות, היו גירעונות גדולים. לקחו מפה, לקחו מפה, לקחו מפה. יכול להיות שאתה צודק, שלקחו חלק מכסף שהיה צריך

להיות מושקע בעופרים, והעבירו אותו לכללי. אבל זה יישוב אחד. אנחנו לא מתחילים עוד הפעם לעשות הפרדה-

מר דורון שרעבי : תשמע, הסיסמה הזאת שאנחנו יישוב אחד, זה יפה, אם הכל היה פה שוויוני. אבל מכיוון שהעסק הוא לא שוויוני-

מר רן מנו : אתה סגן ראש מועצה היום.

מר דורון שרעבי : שנייה-

מר רן מנו : תדאג שזה יהיה שוויוני. אבל אתה לא יכול ללכת אחורה-

מר דורון שרעבי : אבל שנייה, שנייה. תן לי רגע להסביר לך. לא מדובר פה גם על כספים שעברו בצורה מסודרת. יש פה 9,500,000 ₪ שעברו דרך תב"רים. כל השאר, אני לא יודע איך הם עברו. ויכול להיות שאנשים פה לקחו פה כסף, אני לא יודע איך הכסף הזה התנהל-

מר רן מנו : אתה יכול להחזיר אותם היום?

מר דורון שרעבי : לא משנה-

מר רן מנו : תסתכל קדימה, לא אחורה.

מר דורון שרעבי : אני היום במצב שלא יכול לאשר אגורה אחת מהכסף של עופרים.

מר רן מנו : אין פה חדש מול ישן.

גב' דנה מורי : הנה, משרד השיכון-

מר רן מנו : איפה? משרד השיכון-

מר ניסים אלקובי : אבל רגע. אבל זה כבר אושר פה במליאה, ובוצע.

גב' קרן מ. רינות : יופי, אז שנייה. קודם כל, אם זה אושר, אז אני חושבת שזה מיותר להעלות את זה עכשיו. רגע, אבל יש לי שאלה-

מר מאור הרוש : אתה לא עושה פתיחת תב"ר חדש.

גב' קרן מ. רינות : לא משנה. אז טוב, אני לא רוצה לפתוח את זה, כי אני אומרת, שאלה אליך, דורון, בסדר? מה אתה מציע? אם יש לי עכשיו בעיה, צריך לפתור אותה. מה אתה מציע שנעשה?

מר דורון שרעבי : שייקחו אותו תקציב אחר.

גב' קרן מ. רינות : מה, איזה אתה רוצה?

מר דורון שרעבי : ממשרד הפנים. שייקחו ממקור תקציר אחר. לא כל דבר לוקחים. תראי, זה הדבר הכי קל שהיה. הייתה פה מועצה 5 שנים, שלא הייתה-

גב' קרן מ. רינות : לא, אתה לא-

מר דורון שרעבי : שנייה. את שואלת-

גב' קרן מ. רינות : אבל אתה אומר-

מר דורון שרעבי : היה להם תב"ר של מיליונים, שהם אפילו לא היו צריכים ללכת לעבוד קשה להביא תב"רים ממקומות אחרים, זה כבר היה קיים. הם רק היו צריכים להצביע. והם הצביעו להכל. את זה לבית אריה, את זה לבית אריה, את זה לבית אריה. הכל-

מר רן מנו : דורון, אבל אתה לא יכול ללכת אחורה היום, נגמר. אתה לא יכול ללכת אחורה. תלך קדימה. אז הרבה דברים רעים אז. נו אז מה, אתה רוצה עכשיו ללכת פתאום אחורה?

גב' קרן מ. רינות : ענבר רוצה להגיד משהו, חברים. ענבר.

מר ענבר לוין : שני דברים. אחד, דורון, אני לא נכנס לעבר, אבל בישן מול חדש, אין יתרה של מבני ציבור, זה אחד. לפחות מה שאני בדקתי. זה רק לתשתיות. זה מחולק באופן-

מר דורון שרעבי : כי גם את זה לקחו עד הסוף, וזה כסף צבוע, שאסור היה לגעת בו בכלל. זה כסף שהיה פה רק למטרה אחת, רק לבניית גני ילדים, בתי ספר וכן הלאה. הכסף הזה נעלם. זה כסף צבוע, שהיה אסור לגעת בו.

מר מאור הרוש : דורון, הוא לא נעלם.

מר ניסים אלקובי : אבל מאחר ואף אחד מהנוכחים כאן הוא לא הכתובת למה שעשו-

מר דורון שרעבי : אני לא אהיה שותף לזה. אתם רוצים-

מר ניסים אלקובי : הם כבר עשו, מה זה קשור? לא, אז אני מסביר עוד פעם. כבר הצבעתם על זה-

מר מאור הרוש : הכסף יצא. אין כסף.

גב' דנה מורי : אז למה זה פה?

(מדברים ביחד)

גב' דנה מורי : אין בעיה. שיהיה עדכון תב"ר, דורון ואני מתנגדים.

מר שרון אלפסי : דבר, ענבר.

מר ענבר לוין : אני אדבר, בבקשה. אחד, זה פתיחת תב"ר. צריך לבחון עכשיו מה נעשה בעבר, האם אפשר לרשום את זה. אבל אני במליאה הראשונה אמרתי שעל כל דבר כאן מעל סכום, אם זה לא שיפוץ, נפתח, נבוא עם זה למליאה, ונספר, ונאשר את זה-

מר מאור הרוש : אבל פתחתי תב"ר. פתחתי תב"ר, הוצאתי כסף כבר, בוצעה העבודה. למה אני צריך עוד פעם לפתוח?

מר ענבר לוין : אמרתי, עוד פעם. כי להגיש את זה למשרד השיכון, זה בנוהל אחר. לעניינינו, אני עוד לא יודע מה יהיה עם זה, בסדר? קודם כל, אני רואה מקור מסוים, סליחה, חוזר לפיס. בניגוד למה שהיה בעבר, קיבלו נייר מהפיס, לא הביאו את זה לאף אחד, זה היה-

מר מאור הרוש : רגע, סליחה, סליחה שאני עוצר אותך. למה אני צריך להגיש את זה למשרד השיכון? זה יצא מקרנות. אתה עכשיו רשמת משרד השיכון. זה יצא מקרנות שלנו-

מר ענבר לוין : תן לי לדבר עד הסוף-

מר מאור הרוש : הכסף אצלנו. למה אני צריך ממשרד השיכון?

מר ניסים אלקובי : אז תן לו להסביר.

מר ענבר לוין : תן לי לדבר. תן לי לדבר. הכסף-

מר שרון אלפסי : שנייה, ענבר. הכסף של משרד השיכון, יש חלק שמשרד השיכון גובה מהיזמים, ויש את מה שהוא מעבר אלינו. בישן מול חדש תשתיות, הוא מייעד את זה לחדש תשתיות ישנות

של היישוב. הוא אומר, יש לך עכשיו לצורך העניין 1,000,000 ₪ בשנה הזאת, שקיבלנו, חלק מהתהליכים, תשקם תשתיות ותיקות. הוא אומר לך בפירוש. אתה צריך להגיש איזה פרויקט אתה רוצה לקדם.

מר ניסים אלקובי : ואם הוא מאשר, או לא מאשר.

מר שרון אלפסי : זהו. ואז הוא אומר לך, מאשר לך את זה, או לא מאשר לך. אם אישרת את זה, אתה מבצע, הוא בא, עושה ביקורת, אומר לך, מעולה, ירד לך 1,000,000 ₪ מהכיס. זה בדיוק הרעיון.

מר מאור הרוש : רגע, קודם כל מגישים... שמשרד השיכון יאשר את התכנית?

מר שרון אלפסי : כן. הוא מאשר לנו, או לא מאשר. זה תשתיות, זה לא קשור למבני ציבור. אין קשר למבני ציבור-

מר דורון שרעבי : אז בואו תראו מה לקחנו מישן מול חדש. עבור פירוק הסלע ברח' התירוש, עבור חימום בריכת הקאנטרי, עבור טיילת נופית ותצפית שמורת נחל שילה, עבור שיקום מדרכות בבית אריה, עבור גינת ניצנים בבית אריה, עבור טיילת נופית ותצפית שמורת נחל שילה, עבור פירוק סלע ברח' התירוש, עבור שיקום מדרכות בטון בבית אריה, עבור שיקום-

גב' קרן מ. רינות : אתה חוזר, אתה חוזר-

מר דורון שרעבי : מה?

גב' קרן מ. רינות : חזרת על זה.

מר דורון שרעבי : אני קורא את מה שאישרו. זה עוד כסף, ועוד כסף.

מר רן מנו : ...נתפוס אותו מהצוואר, נחנוק אותו על זה שהוא לקח-

מר דורון שרעבי : אבל לא נשאר כסף לעופרים... טיפול בתשתיות בעופרים. ואין לנו כסף לטפל בזה.

מר ניסים אלקובי : דורון, אתה צודק. אבל מה הפתרון? איפה הפתרון?

מר רן מנו : אתה רוצה להחזיר את הכסף אחורה? תסתכל קדימה. בפעם הבאה שיהיה משהו-

מר דורון שרעבי : אני לא יכול לאשר תב"ר שאני מתנגד לו.

מר רן מנו: דורון, למה אתה שם? אתה סגן ראש מועצה. בפעם הבאה שיהיה חדש מול ישן שקשור לעופרים, תתעקש שהוא יהיה בעופרים.

מר דורון שרעבי: אבל לא ראינו דבר אחד שקשור לעופרים.

מר רן מנו: אבל אתה לא יכול ללכת אחורה כבר.

מר דורון שרעבי: אנחנו עכשיו בתהליך בנייה של 5 שנים. החיבור בין עופרים לבית אריה, בין עופרים הוותיקה לעופרים החדשה שנבנית היום, תצטרך טיפול באחד הימים-

מר ניסים אלקובי: נכון.

מר דורון שרעבי: איך שתסתיים הבנייה. ולשם אנחנו צריכים את הכסף הזה. ואין כסף בקופה. גמרתם את הכסף, ריבוננו של עולם. זה המועצה הקודמת, זה לא אתם. אבל תקשיבו, חברים-

מר רן מנו: רגע, רגע, דורון, מה הפתרון?

מר ניסים אלקובי: אתה צודק, אבל מה זה גורם עכשיו?

מר רן מנו: מה הפתרון, דורון, מה הפתרון?

מר דורון שרעבי: תראה, תקשיב-

מר ניסים אלקובי: לך יש יותר סיכוי להיות טוני. אם היינו דג וטוני, זוכר את התכנית? היינו חוזרים במנהרת הזמן, משנים את הכל עכשיו. אתה טוני, אני דג. עשו, מה אתה תעשה, עשו.

מר שרון אלפסי: לקחנו למגרש הספורט פה, ברגע שהבנו שיש לנו תקציב ממשרד הפנים, הסטנו חזרה לתוך הישן מול חדש, ולקחנו את זה ממשרד הפנים. חב'ה, אין מה לעשות-

מר דורון שרעבי: גם את זה אפשר לקחת מאגרות והיטלים-

מר שרון אלפסי: אין לך אגרות והיטלים. אין לך אגרות והיטלים. ענבר, אני מבקש-

מר דורון שרעבי: יש כסף שצריך להיכנס למועצה, בתורים-

מר שרון אלפסי: טוב, קודם כל-

מר מאור הרוש: אני עדיין לא הבנתי גם למה צריך לפתוח עוד תב"ר. אבל-

- מר ענבר לוינ:** שנייה, רגע. אני רוצה להשלים בכל זאת. אחד, צריך לפתוח תב"ר. מה נעשה איתו אח"כ? אני אמרתי, אני צריך-
- מר מאור הרוש:** למה? יש תב"ר.
- מר שרון אלפסי:** נגמר, נגמר, נגמר. זה יורד.
- גב' דנה מורי:** טוב, מצביעים?
- מר שרון אלפסי:** ירד, לא. ירד.
- מר רן מנו:** לא, לא, רגע, רגע, שרון-
- מר שרון אלפסי:** תקשיב, רן-
- מר רן מנו:** יש בעיה שם ברחוב הזה-
- מר שרון אלפסי:** תקשיב, יטופל.
- מר רן מנו:** יש חיוב שם-
- מר ניסים אלקובי:** טופל כבר.
- מר רן מנו:** אני לא מצליח להבין את זה.
- מר ניסים אלקובי:** אבל טופל. טופל כבר.
- מר שרון אלפסי:** אז בגלל זה אני רוצה לבדוק, כי זה כבר שולם.
(מדברים ביחד)
- מר ניסים אלקובי:** אבל הצגנו את זה בבית משפט.
- מר שרון אלפסי:** נבדוק, ואם צריך להעלות את זה עוד פעם, נעלה את זה עוד הפעם. טוב, ביי"ס כנפי רוח, שלב ב'. חבר'ה, הגשנו בקשה למשרד החינוך, וקיבלנו הרשאה. קיבלנו הסכמה-
- מר ניסים אלקובי:** הרשאה, הרשאה-
- מר שרון אלפסי:** להשלים את שני השלבים. קיבלנו הרשאה כרגע על שלב א', על 5,470,000 ₪, לשלב ב'. אנחנו עשינו-
- מר מאור הרוש:** את א'. זה ב' ו-ג'.
- מר שרון אלפסי:** לא, לא, לא. עשינו את ב'. עשינו המבנה העומד, זה למעשה שלב ב'. חסר לנו את שלב א' ו-ג', בסדר?

מר מאור הרוש : אה, אוקי.

מר שרון אלפסי : עכשיו, אנחנו מקבלים את זה בשתי נגלות. 5,470,000 ₪ זה על שלב ב' -

מר ניסים אלקובי : הם קוראים לו ב'. בנייה של שטח של 910 מ"ר -

מר מאור הרוש : בפועל זה א' מבחינתנו?

מר שרון אלפסי : בפועל זה א'.

מר ניסים אלקובי : 910 מ"ר, על סך 5,470,000 ₪.

מר שרון אלפסי : סה"כ, אנחנו אמורים לקבל בסביבות 11,000,000 ₪ לטובת הקמת ביי"ס. שאנחנו מדברים, זו הקמה של ביי"ס. עכשיו, זה יהיה בשני שלבים. הבעיה הגדולה היא, שהכל השתנה. הכל, הכל השתנה. עלויות הבנייה, התשומות. הכל, הכל השתנה. והמחירים נהיו מטורפים. ולכן היום אנחנו צריכים לבחון. אנחנו כרגע מאשרים בתב"ר את מה שקיבלנו ממשרד החינוך בהרשאה, זה הכל.

מר דורון שרעבי : אבל יש פה מציניג.

מר שרון אלפסי : אח"כ אנחנו נדבר על מציניג. כרגע -

מר מאור הרוש : אבל הוא רשם את זה פה.

מר שרון אלפסי : דקה, דקה -

גב' דנה מורי : אתם אמרתם שכל מה שפה זה 100%.

מר שרון אלפסי : שנייה, דנה -

מר דורון שרעבי : 20% מציניג.

מר שרון אלפסי : יותר, הלוואי 20%. שנייה, דורון, בלי לחץ, חבר'ה, תירגעו. קיבלנו 5,470,000 ₪, שנכנסים ממשרד החינוך. אנחנו צריכים לעשות אותם בתב"ר. עוד לא בנינו כלום. אבל צריך קודם כל לשייך לו לתב"ר, שלא ייבלע אצלנו, זה הכל. אז לכן אנחנו מאשרים תב"ר על 5,400,000 ₪. אנחנו כרגע בהצעת מחיר. גם מול משכ"ל, וגם מול הקבלן הזוכה. ברגע שהדברים ייסגרו, מהנדס המועצה על זה מלא, כי אנחנו רוצים, אמרנו

שאנחנו רוצים שלא השנה הקרובה, שנה אחרי זה בי"ס יעבוד.

- גב' קרון מ. רינות :** רגע, אבל הקבלן נתן הצעה לא ריאלית -
- מר שרון אלפסי :** הקבלן זה במכרז, והמחיר שלו לפני 5 שנים היה איקס. היום, בגלל מדד תשומת הבנייה, בגלל עלויות הבנייה, בגלל שהפועלים, בגלל הכל, הוא נתן הצעה חדשה. הוא אמר, אני לא מסוגל לעמוד בזה. בסביבות 20,000,000 ₪.
- מר מאור הרוש :** על מה, על שלב אחד?
- מר ניסים אלקובי :** לא, לא. כל בי"ס.
- מר שרון אלפסי :** סה"כ בי"ס, 20,000,000 ₪.
- מר דורון שרעבי :** 26,000,000 ₪, לא?
- מר שרון אלפסי :** בסביבות, בין 20,000,000 ₪ ל-21,000,000 ₪.
- מר דורון שרעבי :** כלומר, בסוף, אם קיבלנו 11,000,000 ₪, זה לא יספיק לנו לבנות את כל התהליך.
- מר שרון אלפסי :** ברור, ברור.
- מר דורון שרעבי :** ואנחנו גם נצטרך לשים פה מינימום 20% מציננג. מאיפה נביא את הכסף הזה?
- מר מאור הרוש :** לא, רגע, שנייה. אני מנסה רגע להבין כשאתה פותח תב"ר, בפועל כדי שכסף ייצא מהתב"ר הזה, כל שקל שאני מוציא מתוך משרד החינוך, אני צריך לשים עוד 20% ממנו?
- מר שרון אלפסי :** יותר.
- מר ניסים אלקובי :** מה שייצא לך בסוף בהתמחרות שלך מול משכ"ל -
- מר מאור הרוש :** עזוב את ההתמחרות מול הקבלן. המינימום זה 20% מקסימום -
- מר שרון אלפסי :** זה לא 20%, מאור, זה לא עובד.
- מר מאור הרוש :** איך המצב עובד?

מר שרון אלפסי : משרד החינוך מתקצב את זה per מטר. 6,000 ₪ למטר. עוד קצת פיתוח, עוד 500,000 ₪ פיתוח, הגיע המחיר. סה"כ 2,000 מ"ר שיש לו לבנות, יצא לו 11,000,000 ₪ לצורך העניין, בעלויות, בסדר? הוא אומר, את כל השאר, תמצא מקור תקציבי אחר.

מר מאור הרוש : אם אני מביא עכשיו קבלן שבונה לי ב-10,000,000 ₪ את שני הבניינים-

מר ניסים אלקובי : אתה לא מוצא שקל מהכיס. כן, התשובה היא כן.

מר מאור הרוש : זה מה שהציע...זה מה שעניין אותי.

מר רן מנו : זה מה שאבי נעים היה עושה. אבי נעים היה לוקח את הצוות מפה, מעביד אותם, וחוסך בעלויות. ואז עוד נשאר לו כסף-

מר מאור הרוש : ובגלל זה הבריכה היום נראית כמו שהיא נראית-

מר רן מנו : עזוב, בסדר. הבריכה היום, אבל עדיין יש לך תיכון מאיר, יש לך חטיבה-

מר שרון אלפסי : נכון, צודק לגמרי. ברגע שזה ינוהל, יכול להיות-

מר מאור הרוש : כן. ובגלל זה הכרמים, דרך אגב, שכונה מדהימה, אין פיצוצים.

מר רן מנו : בוא, אנחנו לא הולכים לעשות-

מר שרון אלפסי : רן, אתה צריך ללכת. אני מסכים איתך ב-100%, כי חלק מההתנהלות הרבה פעמים, אם אנחנו עושים את זה באופן עצמאי, ואנחנו מנהלים את זה, כנראה שנוכל לחסוך פה בצורה משמעותית. אין ספק. אבל זו לא המציאות שלנו עכשיו.

גב' לימור שחק : אם תמצא בפחות, אתה לא מוסיף. זה מה שצריך-

גב' דנה מורי : רגע, רגע. אני רוצה לראות שהבנתי, שנייה.

מר שרון אלפסי : כן, דנה.

גב' דנה מורי : יש פה-

מר שרון אלפסי : לא, לא, בסדר. חבר'ה, אין בעיה.

- גב' דנה מורי :** 5,000,000 ₪-
- מר שרון אלפסי :** 5,500,000 ₪.
- גב' דנה מורי :** בסדר, אני מעגלת-
- מר שרון אלפסי :** לא, לא, אל תעגלי, כי זה הרבה כסף.
- גב' דנה מורי :** 5,500,000 ₪, על זה אנחנו שמים מצ'ינג-
- מר מאור הרוש :** לא שמים.
- מר ניסים אלקובי :** או לא.
- גב' דנה מורי :** או לא, בסדר. לא משנה. בכל מקרה, ביי"ס זה משהו שאנחנו צריכים לבנות. בואו, אין לנו פה הרבה-
- מר שרון אלפסי :** בסדר, תשאלי את השאלה.
- גב' דנה מורי :** לעשות מצ'ינג. לא, בסדר, סבבה. וזה בעצם שלב ב', ואחרי זה גם יהיה-
- מר שרון אלפסי :** שלב ג'.
- מר ניסים אלקובי :** עוד סכום דומה, לשלב הבא.
- גב' דנה מורי :** וזה עבור הביצוע, כי תכנון כבר יש.
- מר שרון אלפסי :** נכון.
- גב' דנה מורי :** יופי. מי שעושה את העבודות, זה הקבלן שבנה את-
- מר שרון אלפסי :** עוד לא יודעים.
- מר ניסים אלקובי :** אם הוא ייבחר בסוף.
- מר שרון אלפסי :** אם הוא יעמוד בתנאים-
- מר ניסים אלקובי :** אנחנו במו"מ.
- מר שרון אלפסי :** אם הוא רוצה לבנות בהצעת המחיר שהייתה לו במכרז-
- מר ניסים אלקובי :** הוא שם הצעה ראשונה, שמבחינתנו לא רלוונטית. ממשיכים איתו מו"מ. במקביל, נעשה פנייה למשכ"ל, הביאו את המומחים של משכ"ל-
- גב' דנה מורי :** אנחנו מרוצים ממנו? אנחנו מרוצים ממנו?

מר ניסים אלקובי : אמרו שאנחנו מרוצים.

מר שרון אלפסי : אם הוא מוכן להיצמד לעלות המכרז, אנחנו-

גב' דנה מורי : לא. גם ללכת למישהו אקסטרה זול, זה בסוף אתה משלם על זה הרבה כסף, מה שתכף יוביל אותה לשאלה הבאה, של שיפוץ מערכות הביוב.

מר שרון אלפסי : אז את זה אני יכול להמשיך להתקדם, עם ביי"ס כנפי רוח?

גב' דנה מורי : כן, כן.

מר שרון אלפסי : כרגע אנחנו רק מכניסים את הכסף הזה לתב"ר. זה כסף שהגיע נקי ממשרד החינוך. יגיע, עוד לא הגיע, לצערי.

גב' דנה מורי : ואם אפשר להתחיל לבנות מהר.

מר שרון אלפסי : אם מה?

גב' דנה מורי : אם אפשר להתחיל לבנות מהר.

מר ניסים אלקובי : נכון.

מר שרון אלפסי : זה בדיוק הרעיון. חבר'ה, ביי"ס כנפי רוח, שלב ב'. תב"ר מס' 569, משרד החינוך מלא, 5,470,000 ₪. מי בעד? פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר 569, ביי"ס כנפי רוח שלב ב', ע"ס 5,470,000 ₪.

מר שרון אלפסי : הלאה. שיפוץ מוסדות חינוך לפתיחת תשפ"ה. וזה שיפוצי קיץ, אגב, מי שלא זה. קרן עודפי תב"רים. קדימה, ענבר.

מר ענבר לוין : בשעתו, אני הייתי בעוד חודש ינואר, הציגו לי עבודה של שיפוץ מערכות ביוב בבי"ס יהושע גן. בפועל, העבודה לא יצאה לביצוע. אנחנו ממתנינים להרשאה של שיפוצים, מאוד גדולה ממשרד החינוך. והבקשה בעצם לשנות את השם של התב"ר, שבעצם כבר הקצנו את הכסף, לשיפוץ מוסדות חינוך, לפתיחת שנת הלימודים הקרובה.

גב' לימור שחק : למה לא יצאה לפועל, אתם יודעים להגיד?

מר ניסים אלקובי : כסף.

מר ענבר לוי : משרד החינוך. עוד פעם, לא יצא בפועל, אני הבנתי, כי אנחנו ממתינים להרשאה-

מר ניסים אלקובי : 963,000 ₪.

מר ענבר לוי : ממשד החינוך. ואם נקבל אותה, אז אין טעם לעשות את זה, אלא להמתין. אז כרגע אין לנו-

מר ניסים אלקובי : אם אתה מוציא כסף בחוב-

גב' דנה מורי : אני מצטערת, לא הצלחתי להבין. אני יודעת שהיה פרויקט ששיפצו את הביוב, שם ליד הכיתה של ה-M21. לא הייתה הצלחה מסחררת.

מר ניסים אלקובי : את מדברת על האסלות, זה לא הביוב.

גב' דנה מורי : ביוב, אני מדברת.

מר ניסים אלקובי : לא התשתית של הביוב.

גב' דנה מורי : היה ביוב, תשתית של ביוב. וזה היה סכום של פלוס-מינוס 100,000 ₪. מאור, אני צודקת?

מר מאור הרוש : כן, אבל זה טופל יחסית. זה טופל.

גב' דנה מורי : וזה אני יודעת ששולם, וטופל.

מר מאור הרוש : השירותים טופלו?

מר ניסים אלקובי : כן.

מר מאור הרוש : ע"י קבלן מסגרת עשה את זה בסוף?

מר ניסים אלקובי : כן, ינקי אז. כרגע הדיווח האחרון, שאין שם יובש, מאז שחזרנו מפסח.

מר מאור הרוש : M21 נקייה, היא יבשה, M21?

מר ניסים אלקובי : M21 כרגע נקייה, יבשה. אנחנו מחכים לאישור של-

מר מאור הרוש : על התקרה, היה משהו.

מר ניסים אלקובי : של הקונסטרוקטור. הגיש ערעור המהנדס, כי הבאנו אישור של איזוטופ. משום מה, מישהו ממפעל הפיס החליט שאיזוטופ לא מספיק טובים לו. כן, כן. עפים על עצמם. כל המדינה בונה ככה, רק זה לא זה, אז הוא הגיש ערעור, ואנחנו מחכים לתשובה.

גב' דנה מורי : אז אני לא מבינה מה עושים עם ה-100,000 ש האלה.

מר ענבר לוי : הרשאה לשנות את השם.

מר מאור הרוש : אילו מערכות ביוב נותר לנו לטפל בהן?

מר ניסים אלקובי : הבנו שיש שם בעיה בכל התשתית של הביוב, של כל הצנרת. כל הצנרת. וחוף מזה, יש שם עוד כסף, לעוד כל מיני תוספות. גגות וכו'. הגשנו על 960,000 ש-

מר מאור הרוש : זה תב"ר שאישרנו אותנו-

מר ניסים אלקובי : הגשנו על 963,000 ש. עכשיו ממתנינים לאישור.

מר מאור הרוש : שלא השתמשנו בו עדיין. הוא גם ייצא מקרן עודפי תב"רים, ואז עכשיו אנחנו מעבירים אותו מתשפ"ה לתשפ"ו.

מר ניסים אלקובי : נכון.

מר מאור הרוש : יכולת לשים אותו בעדכון תב"רים, ולא בפתיחת תב"רים.

מר שרון אלפסי : הוא בעדכון.

מר דורון שרעבי : אני רק שאלה. שיבוץ מוסדות החינוך לא מגיע... לטובת השיפוצים.

מר ניסים אלקובי : אתה לא פותח.

מר מאור הרוש : מבחינתנו, מה זה לפתוח תב"ר? אני צריך להוציא כסף בשביל הדבר הזה.

מר ענבר לוי : אתה לא מוציא כאן שום דבר-

מר ניסים אלקובי : קול קורא שהגשנו למשרד החינוך, הגשנו השנה 963,000 ש.

מר ענבר לוי : הבקשה לשנות את השם-

מר ניסים אלקובי : אנחנו מחכים לאישור. בינתיים אין אישור-

מר מאור הרוש : ענבר, אני מבקש -

(מדברים ביחד)

מר מאור הרוש : ענבר, בסוף יש פה 9 אנשים, שכל שקל שיוצא מקרנות, מדלי

את כולם פה על 200. ואם בסוף כבר זה משהו שאושר בעבר, וזה רק לשנות את השם, אז בבקשה עדכון תב"ר. כי אנחנו לפתוח תב"ר, מבחינתי מה זאת אומרת אתה רק פותח? בסוף המועצה יכולה להשתמש בכסף הזה בלי שאני יודע. זה לא רק פותח. אני רוצה עדכון. אם משהו קיים ולא מומש, ורק צריך לעדכן לו את השם, עדכון תב"ר.

גב' דנה מורי : אז בעצם, אתה לא קורא לו שיפוץ מערכות ביוב. אתה קורא

לו שיפוץ מוסדות חינוך.

מר רן מנו : אני בעד הכל.

מר שרון אלפסי : שיפוץ מוסדות לחינוך, תב"ר 550, קרן עודפי תב"רים,

100,000 ₪, מי בעד?

מר ענבר לוין : ושינוי השם.

גב' קרן מ. רינות : אני רק רציתי לשאול -

מר ענבר לוין : 8 בעד, רן מתנגד.

החלטה :

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר 550, שיפוץ מוסדות חינוך, ע"ס 100,000 ₪.

גב' קרן מ. רינות : רק רוצה לשאול. בשעה הבאה, לפני תחילת השנה, בשיפוצי

קיץ, זה כספים שנקבל ממשרד החינוך?

מר ענבר לוין : לא.

גב' קרן מ. רינות : זה גם מתוך הקרן?

מר ענבר לוין : מדי שנה.

גב' קרן מ. רינות : שנה הבאה, תשפ"ו.

- מר ענבר לוינ:** לא, אין תקציב. יש תקציב במסגרת-
- גב' קרן מ. רינות:** רק שנייה. נשאלה שאלה לגבי השנה הבאה, אז אני רוצה לשמוע את התשובה.
- מר ענבר לוינ:** במסגרת התקציב השוטף, במסגרת ה...יש הקצאה לשיפוצים של מוסדות חינוך, שכבר השתמשו בזה. זה הולך per שנת לימודים, per שנת תשפ"ה, שכבר השתמשו.
- גב' קרן מ. רינות:** זאת אומרת, ביהושע גן, לקראת שנת הלימודים תשפ"ו, לא יהיו שיפוצי קיץ, למעט תיקון-
- מר ענבר לוינ:** אני לא אמרתי מה יהיה. אני אומר עוד פעם. אני אמרתי, יש סכום של 100,000 ₪, שאני מציע במקום שלא יבוצע בו שום דבר-
- מר ניסים אלקובי:** שתשימו אותו לטובת-
- מר ענבר לוינ:** כי התב"ר הזה כבר אושר בעבר. לפתוח תב"רים חדשים עכשיו-
- גב' לימור שחק:** הוא שינה את זה מביוב לשיפוצים.
- גב' קרן מ. רינות:** זאת אומרת, זה לא ישמש לביוב, זה יכול להיות-
- גב' לימור שחק:** לכל דבר אחר.
- מר ניסים אלקובי:** לכל דבר.
- מר ענבר לוינ:** לפחות אתם יודעים. אני לא יודע מה משרד הפנים יגיד, אבל כרגע לפחות אתם יודעים שהתב"ר הזה-
- מר מאור הרוש:** מה משרד הפנים? זה קרן עודפי תב"רים, זה שלנו.
- מר ענבר לוינ:** אוקי, אז זה שלך, אבל כל דבר עובר אישור של משרד הפנים. ככה זה. אתה כאן מקבל החלטה, וזה מגיע הפרוטוקול למשרד הפנים, לשנות את השם שלו.
- מר שרון אלפסי:** סביר להניח שהוא יאשר.
- מר ענבר לוינ:** זה המדינה, בסדר? אבל אני מביא את זה לידיעתך. עוד פעם, מאור, יכולתי לעשות את הכל-
- מר שרון אלפסי:** בסדר, ענבר, בוא נתקדם-

- מר ענבר לוינ:** ואני מעלה את זה כאן. אמנם זה קשה, אבל חשוב לי שכל שורה-
- מר שרון אלפסי:** מצוין.
- מר ענבר לוינ:** נלך לעדכון תב"רים. סגירת תב"ר, אתם לא רוצים, אז זה לא רלוונטי. רק לדעת. קיבלנו ממשרד החינוך-
- מר מאור הרוש:** לא, למה לא לסגור?
- מר ענבר לוינ:** לסגור, אוקי. בשנייה, בוא.
- גב' דנה מורי:** בשנייה זה לא ילך, כי אנחנו צריכים לדעת מה אנחנו סוגרים.
- מר ענבר לוינ:** אוקי. היה תב"ר מס' 519. בוצעו עבודות בבי"ס, אני אפילו לא זוכר-
- מר מאור הרוש:** זה היה שיפוצי קיץ ממש העונה.
- מר ענבר לוינ:** כן, יפה. התקבל הכסף, ההשלמה של ה-50% שבוע שעבר-
- גב' דנה מורי:** אני לא בטוחה.
- מר מאור הרוש:** 500,000 ₪. מתוך זה, 300,000 ₪ אנחנו נותנים לכנפי רוח-
- גב' דנה מורי:** לא. היה לא שיפוצי קיץ. היה כאילו אקסטרה. לא עכשיו לצבוע את הזה-
- מר מאור הרוש:** כן, שהמועצה השקיעה 500,000 ₪ שנה שעברה.
- גב' דנה מורי:** באיטומים, ובדברים האלה. זה-
- מר ניסים אלקובי:** נכון, כולל ה-M21, כולל-
- מר מאור הרוש:** זה היה שיפוצי קיץ שנה שעברה. היה 500,000 ₪. 300,000 ₪ הלך על יהושע גן-
- גב' לימור שחק:** אבל רגע, ענבר, היית באמצע. תמשיך להסביר את זה.
- מר ענבר לוינ:** אמרתי. אנחנו בהתחלה קיבלנו ממשרד החינוך 50%. ואחרי תקופה מאוד ארוכה, שבוע שעבר קיבלנו את היתרה, את 50% הנוספים, ואנחנו סוגרים-
- מר ניסים אלקובי:** צריך לסגור אותו.

מר מאור הרוש : זה לתקציב הקודם, או לתקציב 2025?

מר ענבר לוינ : עדכון תב"ר -

מר שרון אלפסי : סגירת תב"ר משרד החינוך, חידוש מבנים ביי"ס, תב"ר מס' 519, 319,900 ₪, מי בעד?

גב' דנה מורי : טוב, בהנחה שזה מה שנאמר פה, כי אין לי מסמכים ואין לי כלום, אז אני מנחשת. בסדר, אבל טוב, כותבים לי ככה, אני לא יודעת לנחש מה זה.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר סגירת תב"ר 519, חידוש מבנים ביי"ס, ע"ס 319,900 ₪.

מר שרון אלפסי : חבר'ה, עדכון תב"רים.

מר ענבר לוינ : עדכון. פתחו תב"ר מס' 541, של קראו לזה...שינינו את השם של זה. זה היה גרור סולר בלבד, או משהו. אז משנים את השם. לא יודע, אני אחפש -

גב' דנה מורי : למה זה עלה?

מר ענבר לוינ : כי קיבלנו אישור ממשרד הביטחון, במקום 40,000 ₪...בהתאם להצעות המחיר.

גב' דנה מורי : לי פה מציינג.

מר ענבר לוינ : אין לנו מציינג. זה שינוי שם -

גב' דנה מורי : ואי אפשר לקחת את ה-17,000 ₪ -

מר ניסים אלקובי : לא. זה ייעודי, צבוע לטובת -

גב' דנה מורי : אבל שיוסיפו לדברים אחרים.

מר ניסים אלקובי : לא, אי אפשר.

מר שרון אלפסי : חבר'ה, עדכון. עדכון, מי בעד?

מר מאור הרוש : גרור סולר, וגרור בנזין.

מר שרון אלפסי : גרור סולר וגרור בנזין, תב"ר מס' 541, משרד הביטחון מלא. תקציב מקורי 40,000 ₪. עדכון תקציבי 57,915 ₪. מי בעד?

מר ענבר לוי : ושינוי השם של התב"ר.

מר שרון אלפסי : בסדר, תודה. חבר'ה, פה אחד.

החלטה :

הוחלט פה אחד לאשר עדכון תב"ר 541, גרור סולר וגרור בנזין, מ-40,000 ₪ ל-57,915 ₪.

גב' דנה מורי : למה?

מר ענבר לוי : אני לא זוכר. פעם קראו לזה רק סולר-

מר שרון אלפסי : בסדר, בסדר. זה שינוי השם.

גב' דנה מורי : בסדר, אבל ענבר, כשאנחנו מצביעים על דברים, לפחות אני, אני לא אדבר בשם כולם-

מר שרון אלפסי : בסדר, ענבר, רגע, אני רוצה להגיד-

גב' דנה מורי : אני רוצה להבין עד הסוף על מה אני מצביעה. אני לא מצביעה...אין מה לעשות.

מר שרון אלפסי : אני רוצה לנעול את הישיבה. תודה רבה. ישיבה מס' 16 סגורה.

סיום ישיבת מליאה מס'

שרון אלפסי
ראש המועצה המקומית
בית אריה-עופרים